

[1989 நவம்பர் 1]

மாண்புமிகு திரு. ச. தங்கவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1970 ஆம் ஆண்டு மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களால் குடிசை மாற்று வாரியம் உருவாக்கப் பட்டது. இந்த வாரியக் கட்டிடங்கள் பல ஆண்டுக்காலமாக பராமரிப்பு செய்யப் படவில்லை. அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாக சிறுசிறு பணிகள் தான் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு தான் ஒட்டுமொத்தமாகப் பழுது பார்க்கும் பணி மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு, இன்றையதினம் ஒரு கோடியே அறுபத்தி ஐந்து இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு, இந்தப் பணிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

(குறிப்பு : ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறி இடப்பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப் பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்).

2. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலையேற்றம் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு, திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த், திரு. கே. ரமணி, திரு. கோ. வீரையன் ஆகியோர் தமிழகத்தில் அத்தியாவசியப் பொருள்கள் நியாய விலைக் கடைகளில் விநியோக முறை சரியில்லாமையால் அரிசி மற்றும் அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலை ஏற்றம் என்னும் பொருள் குறித்து விவாதிக்க இப்பேரவையின் இன்றைய நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று அறிவிப்புகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொருள் எவ்வாறு அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது குறித்து சுருக்கமாகக் கூறும்படிக்கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் கடந்த சில மாதங்களாக ரேஷன் கடைகளிலே இதற்கு முன்னாலே வழங்கப்பட்டதுபோல குடும்ப அட்டைகளுக்கு மாதந்தோறும் அதிகபட்சம் 20 கிலோ அரிசி

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1989 நவம்பர் 1]

என்று வழங்கி வந்ததை வழங்காத காரணத்தாலும், வெளிச் சந்தையில் அரிசியினுடைய விலை ஒரு கிலோ சுமார் 6 ரூபாய்க்கு மேலே 8 ரூபாய் வரை விற்கும் நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதாலும், உணவுப் பொருள்கள் பற்றாக்குறை, அரிசி விலை ஏற்றம், அரிசி போதுமான அளவுக்குக் கிடைக்காத நிலைமை ஆகியவற்றால் பொதுமக்கள் பெரிதும் பாதிப்புக்கும், தொல்லைக்கும் உள்ளாகி யிருக்கிறார்கள். எனவே இவற்றைப் பற்றி விவாதிக்கத்தான் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதற்கான காரணங்கள் என்ன என்பதையும், அரசு எந்த அளவிலே சரியான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவில்லை என்பது குறித்தும் நான் சுருக்கமாக விளக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். மார்ச்சு மாதம், நிதிநிலை அறிக்கை சட்ட

(10-35)

மன்றத்திலே வைக்கப்பட்டபோது அன்றைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் “1987-88 ஆம் ஆண்டில் அரிசி உற்பத்தி சுமார் 58 லட்சம் டன்னாக இருந்தது என்றும், இந்த ஆண்டு அதாவது 1988-89 இல் அரிசி உற்பத்தியின் அளவு சுமார் 57 லட்சம் டன்களாக இருக்கும் என்றும், உணவு உற்பத்தியில் குறை ஏற்படாது என்றும்” மிகத் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அதாவது சென்ற ஆண்டுக்கும் இந்த ஆண்டுக்கும் உற்பத்தியிலுள்ள வித்தியாசம் ஏறக்குறைய 1 லட்சம் டன்தான். அதாவது ஏறக்குறைய அதே அளவுதான் உற்பத்தியாகி இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டும் இந்த ஆண்டும் சுமார் 57 லட்சம் டன் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது.

கொள்முதலைப் பொறுத்தவரை, ஒவ்வொரு ஆண்டும் அரசு கொள்முதல் செய்ய வேண்டிய அளவைக் குறிப்பிட்டு,—அதுவும் உணவு நிலைமை—பாரா 17 இல் நிதிநிலை அறிக்கையில் இருக்கிறது—நாம் இந்த ஆண்டும் அரசு கொள்முதல் திட்ட இலக்கான 7 லட்சம் டன் அளவை அடைவோம் என்றும் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. அதாவது இந்த ஆண்டுக்கு 7 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும், அதைக்கொள்முதல் செய்து விடுவோம் என்றும் நிதிநிலை அறிக்கையிலே மிகத் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டியிருப்பதை நான் என்னுடைய முன்னுரையாகக் கோரிட்டுக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1989 நவம்பர் 1] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

ஆனால் இன்றைக்கு நிலைமை என்ன? தமிழ்நாட்டில் சராசரியாக சுமார் 85,000 குடும்ப அட்டைகள் என்று எடுத்துக் கொண்டாலும் அவற்றிற்கு மாதம் அதிகபட்சமாக 20 கிலோ என்று கொடுப்பதாக வைத்துக்கொண்டால் கூட ஒரு மாதத்திற்கு 80,000 டன் அரிசி பொதுமக்களுடைய விநியோகத்திற்காகத் தேவைப்படலாம். அதைப் போலவே சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு மாதம் சுமார் 15,000-லிருந்து 20,000 டன்வரை தேவைப்படலாம். ஆக 90,000 டன்னிலிருந்து அல்லது அதிகப்பட்சமாகப் போனால் 1 லட்சம் டன்னாகவும், குறைந்தபட்சமாக 80,000 டன் அரிசியும் மாதாமாதம் பொது மக்களுக்கும், சத்துணவுத் திட்டத்திற்குமாகச் சேர்ந்து தேவைப்படுகிறது. நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் போல கணக்குப் பார்த்தால், 7 லட்சம் டன் அரிசியை இந்த அரசு கொள்முதல் செய்திருக்குமானால், மத்திய அரசு இப்போது தருவதாகச் சொல்லப்படுகிற மாதம் ஒன்றுக்கு 50,000 டன் அரிசியையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால், ஆண்டுக்கு 6 இலட்சம் டன் அவர்களிடமிருந்து நமக்குக் கிடைக்கிறது. ஆக 7 லட்சம் டன் கொள்முதல் அரிசி பிளஸ் 6 லட்சம் டன் மத்திய அரசு ஒதுக்கிட்டு என்று இவற்றைச் சேர்த்தால் 13 லட்சம் டன் அரிசி ஆண்டுதோறும் கிடைக்கிறது. ஆனால் அதிகப்பட்சமாக நமக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்குத் தேவைப்படுவதோ 12 லட்சம் டன்தான். நிலைமை இப்படி இருக்கிறபோது மாதம் ஒன்றுக்கு காட்டுக்கு 20 கிலோ வரை—அதாவது போதுமான அளவு ரேஷன் கடைகளிலே ஏன் வழங்க முடியவில்லை? அரசு அறிவித்ததைப்போல் 7 லட்சம் டன் அரசின் உச்சப்பட்ச கொள்முதல் அளவை ஏன் எட்ட முடியவில்லை? அதிலே அரசு ஏன் கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதைத்தான் இந்த நேரத்திலே இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தின் வாயிலாக நான் கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாதத்தில் 5 கிலோ அரிசியை சில நேரங்களில் இனாமாகத் தருவதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படி குடும்ப அட்டைகளுக்கு 5 கிலோ அரிசியை இனாமாகக் கொடுப்பதோடு, அந்த மாதத்திற்கு வழங்கப்படுகிற ரேஷன் அரிசியின் அளவும் கொடுக்கப்படாமல் நிறுத்தப்படுகிறது. இனாமாக எந்தெந்த மாதத்தில் 5 கிலோ அரிசி கொடுக்கப்படுகிறதோ அந்த இனாம் அரிசி மட்டும்தான் வழங்கப்

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1989 நவம்பர் 1]

படுகிறதே தவிர; அதிகபட்சமாக 20 கிலோவாக ரேஷன் அரிசி அளவு அதிகரித்துக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இதனாலே என்ன நன்மை என்று பார்த்தால்—5 கிலோ அரிசி இனாம் என்று பார்த்தால்—ஒரு கிலோவிற்கு 2 ரூபாய் வித்தியாசம் என்று வைத்துப் பார்த்தாலும் 10 ரூபாய்தான் அவர்களுக்குச் சகாயமாகக் கிடைக்கிறது. ஆனால் 12 கிலோவை அவர்கள் மாதாமாதம் வாங்கினால், கிடைக்கிற நன்மை இப்போது கிடைப்பதில்லை. காரணம் 7 கிலோவை அவர்கள் இனாமாக 5 கிலோ வாங்கும் மாதங்களிலே வெளியே வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. 7 கிலோ அரிசியை வெளியே வாங்கினால் அதன் விலை 42 ரூபாய் ஆகிறது. 12 கிலோவை ரேஷன் கடைகளில் வாங்கினால் 24 ரூபாய்தான் அவர்களுக்கு ஆகும். இதனால் இலவச அரிசி கொடுப்பதால் ஏழைகளுக்கு நன்மை இல்லை. அதற்குப் பதிலாக மாதாமாதம் உரிய விலையில் தமிழக அரசு ரேஷன் கடைகளில் குறைந்தபட்சம் 12 கிலோ அரிசியை அல்லது அதிக பட்சமாக 20 கிலோ அரிசியைக் கொடுக்குமானால் அதனால் ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பலன் ஏற்படும். இலவச அரிசியைப் பெறுவதைவிட இதன் மூலமாக ஏழை எளிய குடும்பங்கள் பெரிதும் பயன் அடைவார்கள்.

இன்னொன்று, நான் ஏற்கெனவே சுட்டிக்காட்டியதைப் போல் மத்திய அரசு மாதாமாதம் 50,000 டன் அரிசியை வழங்கி வருவதைப் பார்க்கிறோம். இதிலே ஏதோ புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சிக் காலத்தில் மாதம் 1 லட்சம் அரிசியைக் கொடுத்து வந்ததைப் போலவும், திரு.க. ஆட்சி ஏற்பட்டதற்குப் பின்னாலே அதை நிறுத்தி விட்டதைப் போலவும் செய்திகள் பரப்பப்படுகின்றன. நான்கூட உணவுத்துறை அமைச்சராக இருந்திருக்கிறேன். தமிழ்நாட்டிலே புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலமான 11 ஆண்டு காலத்தில், இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாட்டில்தான் அரிசி விலை மிகவும் குறைவாக இருந்தது என்கிற உண்மையை நாடு அறியும்.

(10-40)

பக்கத்திலே தெலுங்கு தேசம் ஆட்சி செய்கின்ற ஆந்திரமாக இருந்தாலும் சரி, கர்நாடகமாக இருந்தாலும் சரி, மேற்கு வங்காளமாக இருந்தாலும் சரி, எந்த மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, தமிழ்நாட்டிலே தான் அரிசி விலை மிகக்

1989 நவம்பர் 1] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

குறைவு. புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். கையிலே மட்டும் அன்றைக்குக் காமதேனுவை வைத்துக்கொண்டு, அதற்கு வேண்டிய அரிசியைப் பெற்று வழங்கிக் கொண்டிருக்கவில்லை. அரசினுடைய அணுகுமுறையால் சரியான அளவு கொள்முதல் செய்ததால் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கத் தொகையாக அந்த நேரத்திலே அதிகரித்துக் கொடுத்து, நெல் அரிசி கொள்முதல் செய்த காரணத்தினாலே அன்றைக்கு நிலைமையைச் சமாளிக்க முடிந்தது. வறட்சி வந்த நேரத்திலேயும் சரி, அல்லது வெள்ளம் போன்றவை பாதித்த நேரத்திலேயும் சரி, எல்லா நேரத்திலேயும் அரிசித் தட்டுப்பாடு தமிழகத்திலே இல்லாமல் இருந்தது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

என்னவோ தெரியவில்லை, வெளியே எல்லோரும் சொல்வதைப் போல திரு.க. அரசுக்கும், அரிசிப் பற்றாக்குறைக்கும் சம்பந்தம் உண்டு என்று சொல்வது போல, இந்த ஆட்சி வந்ததற்குப் பின்னாலே அரிசிப் பற்றாக்குறையும் தொடர்ந்து உங்களுக்குத் தொல்லையாக, ஆட்சிக்குத் தொல்லையாக, அதே நேரத்திலே பொது மக்களுக்கும் தொல்லையாக இருக்கின்ற நிலைமை தமிழகத்தில் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இதிலே கொள்முதல் செய்ய வேண்டிய நேரத்திலே சரியான கவனம் செலுத்தவில்லை என்று நான் சொல்வதற்குக் காரணம், உணவுத் துறையால், உணவு அமைச்சர் அவர்களால் திடீரென்று 3 மாதத்திற்கு முன்னாலே, 'லெவி புரணமாக நீக்கப்படுகிறது' என்று ஒரு அறிவிப்பு வந்தது. அதற்குப் பிறகு ஒன்று அல்லது இரண்டு மாதம் கழித்து இன்னொரு அறிவிப்பு 50 சதவீதமாக லெவி கொண்டுவரப்படுகிறது என்று அறிவிப்பு வந்தது. அதற்குப் பிறகு விவசாயிகளுக்குப் பின்னாலே இருக்கின்ற வெளிச் சந்தையில் இருக்கிற வியாபாரிகளை எல்லாம் அழைத்து ஒரு கூட்டம் நடத்தி, அந்தக் கூட்டத்தின் முடிவாக, லெவி 50 சதவீதத்திலிருந்து 30 சதவீதமாகக் குறைக்கப்படுகிறது என்று அரசின் சார்பில் அறிவிக்கப்பட்டது. நான் கேட்பது, என்ன இந்தத் தடுமாற்றம்? அரசின் சார்பிலே லெவி அளவை அதிகரித்து வியாபாரிகளிடத்திலிருந்து அதிகம் கொள்முதல் செய்வதற்குப் பதிலாக லெவியைக் குறைத்ததினுடைய நோக்கம் என்ன? ஏன் குறைக்கப்பட்டது? நீங்கள் பட்ஜெட்டிலே குறிப்பிட்டதைப் போல போதுமான அளவு 7 லட்சம் டன் டார்ஜெட்

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1989 நவம்பர் 1]

டாக இருக்கும்போது தேவையான அளவு கொள்முதல் ஆவதற்கு முன்னாலேயே லெவி அளவு ஏன் குறைக்கப்பட்டது? இப்படி அரசினுடைய தவறான அணுகுமுறையால், சரியாகக் கவனம் செலுத்தி கொள்முதல் செய்யாததால் இப்போது அரிசி போதுமான அளவு ரேஷன் கடைகளிலே வழங்கப்படவில்லை. நான் விசாரித்தபோது 5 கிலோ, 6 கிலோதான் மாதாமாதம் மொத்தமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. மாதாமாதம் ரேஷன் கடைகளிலே போதுமான அளவுக்கு அரிசி கொடுக்காத காரணத்தினாலேதான் வெளிச் சந்தையிலே அரிசியின் விலை அதிகமாக ஏறி இருக்கிறது. அதுதான் அதற்குக் காரணம் என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களோ, அது சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களோ அல்லது அதிகாரிகளோ டில்லிக்குச் சென்று பிரதமரைச் சந்தித்து, உணவுக் கார்ப்பரேஷன் அதிகாரிகளைச் சந்தித்து, உணவு அமைச்சரைச் சந்தித்து வலியுறுத்தி இருக்கலாம். எனக்குத் தெரிய ஒரு தடவை முதலமைச்சர் அவர்கள் சென்று வந்து இருக்கிறார்கள். வேலை நிமித்தம் முதலமைச்சர் அவர்கள் செல்லவில்லை என்றாலும், சம்பந்தப்பட்ட உணவு அமைச்சரையாவது ஒரு தடவைக்கு இரண்டு தடவை அனுப்பி அவர்களோடு பேசி அரிசி அதிகமாகப் பெறுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து இருக்க வேண்டும். இதில் என்னவோ கௌரவப் பிரச்சினை பார்த்துக்கொண்டு, நாம் என்ன கேட்பது, அவர்களே தர வேண்டியது தானே என்கின்ற அணுகுமுறையோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் சரியான அணுகுமுறை இல்லாத காரணத்தினாலே மத்திய அமைச்சரே இங்கே வந்து ஒரு கூட்டத்தை நடத்தி அதற்குப் பின்னால் மத்திய அமைச்சர் “தமிழ்நாட்டில் போதுமான அளவு அரிசி உற்பத்தி இருக்கிறது; கொள்முதல் சரியாகச் செய்யப்படவில்லை; வேறு மாநிலங்களுக்கு, கேரளா போன்ற மாநிலங்களுக்குத் தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தி ஆகிற அரிசி கடத்தப்படுகிறது” என்ற தகவலை இங்கே பத்திரிகையாளர்களிடத்திலே சொல்லி, அந்தச் செய்தியும் பத்திரிகைகளிலே வந்து இருக்கிறது. வெளி மாநிலங்களுக்குப் போகிற அரிசியைத் தடுக்காத நிலை, தமிழ்நாட்டிலே கொள்முதல் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு, வேண்டிய அளவுக்கு விவசாயிகளை உற்சாகப்படுத்தி அதிகமாக அவர்களுக்கு ஏதாவது பணம் கொடுத்து அவர்களிடத்தில் கொள்

1989 நவம்பர் 1] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

முதல் செய்யாத நிலைமை—இவைதான் இன்றைக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிற அரிசி தட்டுப்பாட்டிற்கு மிகப் பெரிய காரணங்கள் ஆகும்.

இன்னொன்று, மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் “டில்லிக்குப்போய் பாராளுமன்றத்தின் முன் உண்ணாவிரதம் இருக்கப் போகிறேன்” என்று அறிவித்தார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள், “தேவையானால் நானே இருப்பேன்” என்று அறிவித்தார்கள். அதற்குப் பின்னாலே பத்திரிகையாளர்கள் இருவரையும் வைத்துக் கேட்டபோது, முதலமைச்சர் அவர்கள் “அதுபோன்று திட்டம் எதுவும் இல்லை” என்று சொன்னார்கள். எனக்கு என்ன சந்தேகம் என்றால், பத்திரிகைகளிலே பார்க்கிறேன், செய்திகளைப் பார்க்கிறேன், நான் அறிந்தவரை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூடவே உணவு அமைச்சர் அவர்கள் எல்லா நேரத்திலேயும் உடன் இருக்கக்கூடியவர். அவர் இல்லாமல் எந்தப் புகைப்படமும் பத்திரிகையில் வருவ தில்லை. 24 மணி நேரத்திலே தூங்குகிற நேரத்தைத் தவிர பாக்கி நேரத்தில் கூடவே இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட உணவு அமைச்சர் எப்படி முதலமைச்சர் அவர்களைக் கலக்காமல் ‘நான் உண்ணாவிரதம் இருப்பேன்’ என்று அறிவித்தார்? ஒரு வேளை முதலமைச்சரே அறிவிக்கச் சொல்லி கடைசியிலே உணவு அமைச்சரைப் பலியிட்டு விட்டாரா? ‘நீங்கள் சொல்வது போலச் சொல்லுங்கள்’ என்று சொல்லி, பின்னாலே உண்ணா விரதம் இருக்க வேண்டாம் என்கிற காரணத்தினாலே மாற்றிக் கொண்டு உணவு அமைச்சர் பலி கடா ஆக்கப்பட்டாரா அல்லது இருவரும் தமிழ் நாட்டில் உள்ள உணவுப் பிரச்சினை குறித்து பேசவே இல்லையா? நிச்சயமாகப் பேசாமல் இருந்திருக்க முடியாது. இதில் இரண்டில் ஏதாவது ஒன்றுதான் இருந்திருக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையிலே நான் உங்களை உண்ணா விரதம் இருந்துதான் ஆக வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை.

(10-45)

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது அன்றைக்கு ராவ் பிரேந்திர சிங் அவர்கள் உணவு அமைச்சராக இருந்தார். தமிழ்நாட்டிலே சென்ட்ரல் பூலுக்கு நீங்கள் அரிசி தரவில்லை, அதனாலே

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1989 நவம்பர் 1]

தரமாட்டோம் என்றார் அதற்காக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். உண்ணாவிரதம் இருந்தார். பிறகு பாரதப் பிரதமர் ஒத்துக்கொண்டு அரிசி கொடுத்தார்.

உண்ணாவிரதம் இருந்துதான் ஆக வேண்டுமென்று வற்புறுத்தவில்லை. உண்ணாவிரதம் இருப்பதற்குப் பயமாக இருந்தால், தாஜா செய்தாவது, சமாதானம் செய்தாவது, சென்று பார்த்தாவது, பிரதமரைக் கன்வின்ஸ் செய்தாவது நீங்கள் அரிசியை போதுமான அளவிற்குத் தமிழ் நாட்டிற்குப் பெற்றிருக்க வேண்டாமா? அதிலே ஏன் சுணக்கம், காலதாமதம்? மத்திய அரசு தரவில்லை என்று அரிசியை அரசியலாக்க நினைப்பது தான் அரசினுடைய அறிவிப்புகளிலேயிருந்து தெரிகிறதே தவிர அந்தப் பிரச்சினைக்கு நிவாரணம் பெற்று பொதுமக்களுக்கு விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்ற சரியான அணுகுமுறை அதிலே இல்லை என்றுதான் எங்களுக்கெல்லாம் தோன்றுகிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதோடு கடைசியாக, மற்ற மாநிலங்களிலேயிருந்து நீங்கள் அரிசி வாங்குவதற்கு முயற்சித்தீர்கள். அதிலே, ஆந்திரத்திலேயிருந்து சுமார் மூன்று இலட்சம் டன்கள் அரிசி வாங்குவதற்கு அனுமதி பெற்று ஏறத்தாழ இரண்டு, இரண்டே முக்கால் இலட்சம் டன் அரிசி இதுவரை வந்திருப்பதாக நான் கேள்வி படுகிறேன். அது குறித்து, சட்ட மன்றத்திலே எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கின்ற புரட்சித் தலைவி ஜெயலலிதா அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டை அரசின் மேல் சொன்னார்கள். தனக்கு வந்த தகவல்களின் அடிப்படையிலே, அவர்களுக்குக் கிடைத்த தந்தியினுடைய நகலையும் நான் இங்கே மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களுக்குத் தரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தத் தந்தியை ஏதோ வேதப்புத்தகம் என்று நான் சொல்ல வில்லை. ஆனால் அதிலே உண்மையிருக்கிறதா இல்லையா என்பதை அவர்கள் கண்டறிய வேண்டுமென்பதற்காக அந்தத் தந்தியினுடைய இரண்டு நகல்களையும், ஆந்திராவிலேயிருந்து அரிசி வாங்குவதிலே சுமார் பத்து இலட்சம் டன் வாங்குவதிலே இருபது இலட்சம் ரூபாய் வரை தவறு நடந்திருக்கிறது, ஆகவே, மொத்தம் ஆறு கோடிக்குத் தவறு நடந்திருக்கிறது என்ற தகவலும், அந்த அரிசி தரமற்ற அரிசி, நல்ல அரிசி இல்லை,

1989 நவம்பர் 1] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

அதனாலே பொதுமக்கள் வாங்கிச் சாப்பிடுகின்றபொழுது உடல் நலம் பாதிக்கப்படும் என்ற தகவலும் அந்தச் செய்தியிலே வந்திருக்கிறது. அதை வைத்து அவர் ஒரு தகவலை வெளியிட்டார்.

* மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, பொறுப்புள்ள ஒரு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இந்த அவையிலே அல்ல, வெளியில் இதுபோன்ற ஒரு குற்றச்சாட்டை முதலமைச்சர் மீதும், உணவு அமைச்சர் மீதும் சுமத்தி, பத்திரிகையிலே அறிக்கை விடுத்தார். அப்படி அறிக்கை விடுத்த பிறகு அதற்கான மறுப்பு அறிக்கை என் சார்பிலும், உணவு அமைச்சர் சார்பிலும் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த மறுப்பை எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. மீண்டும், தவறு நடந்ததாகவே அவர்கள் சுட்டிக்காட்டி மறுபடியும் ஒரு அறிக்கை விடுத்தார்கள். ஆகவே, அரசின் சார்பில், அமைச்சர்கள் சார்பில், முதலமைச்சர் சார்பில் மறுப்பு விடுக்கப்பட்ட பிறகும், தான் சொன்ன அந்தக் குற்றச்சாட்டு சரியானது; தன்விடத்திலே ஆதாரம் உள்ளது என்று அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஒருவேளை என்னுடைய நண்பர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் அந்த ஆதாரங்களைப் பெற்று வந்திருப்பார்களேயானால் அந்த ஆதாரங்களை—தந்தியை அல்ல, வேறு ஆதாரங்களை—சொல்வார்களேயானால் அதைப் பற்றி அரசு சிந்தித்தத் தயாராக இருக்கிறது.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்ன நடந்தது என்பதை விளக்க வேண்டியது அரசினுடைய பொறுப்பாகும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குற்றம் சுமத்தியதும், முதலமைச்சரவர்கள் மறுப்பு சொன்னதும், அதை யொட்டிய செய்திகள் வழக்குமன்றத்திற்குப் போயிருப்பதும். . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: உடனடியாக வழக்கு மன்றத்திற்குச் செல்லவில்லை. நாங்கள் மறுப்பு அளித்த பிறகும், அந்த மறுப்புத் தவறானது என்று சொன்ன பிறகுதான் நாங்கள் நிரபராதிகள் என்பதை நிலைநாட்டிக் கொள்வதற்கு வழக்கு மன்றம் செல்வதைத் தவிர வேறு என்ன வழியிருக்கிறது என்பதை நண்பர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள்தான் எனக்கு விளக்க வேண்டும்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: நான் எடுத்துக் கூற விரும்புவது, இந்த அரசினுடைய அணுகுமுறைக்காக, எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் ஒரு கருத்தை அல்லது குற்றச்சாட்டைச் சொல்

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1989 நவம்பர் 1]

கிறபொழுது, கடந்த காலங்களிலேகூட இப்படிப் பல குற்றச் சாட்டுகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன, அதற்கு உடனடியாக அரசின் சார்பிலே சில நேரங்களிலே வழக்கு உண்டு; சில நேரங்களிலே வழக்கு இல்லாமல்கூட பல செய்திகள் வெளியிலேயும் சரி, சட்டமன்றத்திலேயும் சரி பேசப்பட்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் சொல்வது ஒருவகையிலே சரி. கடந்த காலத்தில் நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தபொழுது இதுபோன்ற குற்றச்சாட்டுகளை நான் பொதுக்கூட்டங்களிலே பேசியிருக்கிறேன். சட்டமன்றத்திலே சொன்னேன். அப்பொழுது முதலமைச்சராக இருந்தவர், சட்டமன்றத்திலே சொன்னால் நான் வழக்குமன்றம் செல்ல முடியாது; எனவே, வெளியிலே பொதுக்கூட்டத்திலே சொல்லுங்கள் என்று சொன்னார். நான் பொதுக்கூட்டத்திலேயே சொன்னேன். சொன்ன பிறகு, என் மீது அந்தக் குற்றச்சாட்டின் மீது வழக்கு போடப்பட்டது. ஆனால் போடப்பட்ட வழக்கை அரசின் சார்பிலேயே மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு அவர்களே திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். அதுவும் நண்பர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்களுக்குத் தெரியும் என்றே நான் நம்புகிறேன்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதைத்தான் நானும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இப்படிக் கடந்த காலத்திலே நடைபெற்றதை நீங்களே கண்டித்து, பல நேரங்களிலே உங்கள் மீது வழக்கு போட்டதைக் கண்டித்து நீங்கள் சட்டமன்றத்திலேயும் வெளியிலேயும் பேசியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்ன இந்தக் கருத்தின் மீது மட்டுமல்ல; இதுபோலத்தான் போடியிலேகூட ஒரு கருத்தைச் சொன்னார். அங்கு நடந்த வன்முறைக்கு அமைச்சர்கள் காரணம் என்ற உடனே மாண்புமிகு அமைச்சர் பொன். முத்துராமலிங்கம் அவர்கள் அதன் மேலே ஒரு வழக்கு போட்டார். எனவே, இப்படி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மீது தொடர்ந்து வழக்குகளைப் போட்டு பயமுறுத்துவதன் வாயிலாகவோ, அச்சுறுத்துவதன் வாயிலாகவோ ஒரு தவறான அணுகுமுறையை அரசு கடைப்பிடிப்பது சரிதானா என்பதைத்தான் இந்த நேரத்தில் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அது ஒன்று.

1989 நவம்பர் 1] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

இன்னொன்று செய்தி குறித்ததாகும். நீங்கள் டெண்டர் மூலமாக வாங்கியது பற்றி அரசின் சார்பிலே மறுப்பு வந்ததே தவிர, புள்ளிவிவரங்களோடு, ஆதாரங்களோடு சரியாக அந்தச் செய்திகள் வெளியே வரவில்லை. அதை இந்த மன்றத்திற்கு மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆந்திராவிலிருந்து வாங்குகிற போது எத்தனை பார்ட்டிஸ் அதிலே கலந்து கொண்டார்கள்? டெண்டர் பற்றி எங்களுக்கு கிடைத்த தகவல் ரூ. 335-க்கு கிடைத்திருக்க வேண்டும் என்று அந்த தந்தியிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேறு வேறு விலைகளில் ரூ. 393, ரூ. 399.50 ரூ. 399 என்று மூன்று விலைகளில் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. எத்தனைபேர் டெண்டரில் பார்ட்டிசிபேட் பண்ணினார்கள்? நெகோசியேஷன் யார் நடத்தியது? என்ன விலைக்கு பைனலைஸ் செய்யப்பட்டது? என்ற தகவல்களையெல்லாம் அரசின் சார்பிலே நீங்கள் தர வேண்டும். அதன் மூலமாக, ஏற்பட்டிருக்கிற குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பரிகாரம் காணவேண்டுமே தவிர, வழக்கு மூலமாக நீங்கள் பரிகாரம் காணக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

எனவே, இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற உணவுத் தட்டுப்பாடு, அரிசி விலையேற்றம், வெளியே பொதுமக்கள் அவதி ஆகியவை இந்த அரசாங்கத்திற்குச் சரியான அணுகுமுறை இல்லாத காரணத்தால், போதிய அளவு, வாங்க வேண்டிய நேரத்தில் சரியாகக் கொள்முதல் செய்யாத காரணத்தாலே, ரேஷன் கடைகளில் பொதுமான அளவிற்கு அரிசி கொடுக்காத காரணத்தாலே, இவ்வளவு சிரமங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றைக் களைவதற்கு இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பது குறித்து மேலும் விவாதிக்க இந்த அவையை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. ரமணி : மாண்புமிகு அமைத் தலைவர் அவர்களே, உணவுப் பிரச்சினை மக்கள் மத்தியிலே மிக முக்கியமான ஒரு பிரச்சினையாக உருவெடுத்துள்ளது. விலைவாசி ஏற்றம் சகிக்க முடியாத நிலைக்கு வந்திருக்கிறது. இதற்குப் பிரதான காரணம் என்று பார்த்தால், தமிழ்நாட்டில் அரிசியை சர்க்கார் கொள்முதல் செய்து, மார்க்கெட்டில் என்ன விலைக்குக் கொள்முதல் செய்கிறார்களோ அந்த விலையைப் பூராவுறம் ஈடுகட்டுகிற

[திரு. கே. ரமணி]

[1989 நவம்பர் 1]

முறையில் விலையை ஏற்றி கார்டு ஹோல்டர்ஸ்-க்கு அரிசி விநியோகம் பண்ணுவது என்பது சாத்தியம் அல்ல என்பது நாடு பூராவும் தெரியும். இந்தியாவில் ஒரு அருமையான விநியோகத் திட்டத்தை இன்றைக்கு நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்து, விலை வாசி ஏற்றத்தை கட்டுப்படுத்துவதற்கு நாங்கள் சகலமும் செய்திருக்கிறோம் என்று பகிரங்கமாக அறிக்கைகள் விடுவது, கூட்டங்களில் சொல்வது போன்ற காரியங்களை நமது நாட்டினுடைய பிரதம மந்திரி திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் அனுதினமும் செய்து கொண்டிருக்கிறார். அந்த விநியோகத் திட்டம் இன்றைக்குச் சீர்குலைந்து கொண்டிருக்கிறது என்பது நம்முடைய அனுபவம். அதனுடைய விளைவுதான் இது.

நமக்குக் கிடைக்கவேண்டிய 80,000 டன் அரிசியைப் பொறுத் தவரையில் முன்பு கொடுத்தார்களா, கொடுக்கவில்லையா என்பதல்ல பிரச்சினை. 80,000 டன் முன்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேலும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது இப்போது குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே ஜனாதிபதி ஆட்சி இருக்கிறபோது எத்தனை ஆயிரம் டன் அரிசி கொடுத்தார்கள் என்ற கணக்கைப் பார்த்தாலே தெரியும். எனவே. அது கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு மாதமும் அப்படிக் கொடுக்கப்படாமல் இருந்து, தேவை இருக்கிறது என்று ஒரு மாநில அரசு சொல்லும்போது, அந்தத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொடுக்க வேண்டியது மத்திய அரசினுடைய கடமை. காரணம் இது ஸ்டாச்சடரி ரேஷனின்காக இல்லாவிட்டாலும், விலைவாசியைத் தடுத்து, பட்டினி கோட்டிற்குக் கீழேயிருக்கிற மக்களுக்குக் குறைந்தபட்சம் அவர்களின் சாப்பாட்டிற்கு உத்தரவாதம் செய்யும்படியான விநியோகத் திட்டம் வேண்டும். இதைப் பொறுப்பெடுத்து செய்ய வேண்டியது மத்திய அரசினுடைய கடமை. மாநில அரசினுடைய கஜானாவில் எத்தனை ஆயிரம் கோடி பணம் பூராவும் விலைக்கு வாங்கிக் கொடுப்பதற்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அவர்களே கணக்குப் பார்க்க முடியும். எனவே, அவர்களுடைய பொறுப்பை அவர்கள் தட்டிக் கழிக்கக் கூடாது. இதுமாதிரிதான் வேறு கட்சிகளுடைய அரசாங்கம் இருக்கிற மாநிலங்களில் இதே முறையை கையாண்டால் அப்போதுதான் நாம் சொல்கிறோம். அரிசியிலே கல்கலக்கிறமாதிரி அரிசியில் அரசியல் கலக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறோம். மேற்கு வங்கத்தில் அதுதான் நடந்திருக்கிறது.

1989 நவம்பர் 1]

[திரு. கே. ரமணி]

கேரளாவில் அதுதான் நடந்திருக்கிறது. உணவு அமைச்சர்கள் இதே சென்னை மாநகரத்தில் அத்தனைபேரும் கூடி கலந்து பேசி, அவர்கள் ஒரு பகிரங்க அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பாராளுமன்றத்திலே பதில் சொல்லியிருக்கலாம். அல்லது சொல்வது உண்மையிலை என்று அதை மறுத்திருக்கலாம். அந்த இரண்டும் நடக்கவில்லை. 80,000 டன் அரிசி கொடுப்பது முடக்கப்பட்டிருக்கிறது. 40,000 டன்னாக அது ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது நியாயமல்ல. தமிழ்நாட்டு மக்களுக்குச் செய்கிற ஓரவஞ்சனை என்றுதான் நாம் சொல்ல முடியும்.

அதுமாதிரிதான் சர்க்கரை. சர்க்கரை இல்லையென்பது உண்மையா? சர்க்கரை பதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உத்திரப் பிரதேசத்திலும், மகாராஷ்டிரத்திலும் இருக்கிற சர்க்கரை முதலாளிகளுடைய அரசியல்தான் வேலை செய்கிறது. அவர்கள் தூற்றுக்கணக்கான கோடி ரூபாய் இலாபம் சம்பாதிக்கிற வகையில் சர்க்கரை விலையைத் தூக்கி விடுவதற்காக நடத்தப்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சிதான் சர்க்கரை விலையை உச்ச மட்டத்திற்குக் கொண்டு வந்துவிட்டது. இங்கே நமக்கு 33 ஆயிரம் டன் சர்க்கரை வேண்டும் என்று நமது உணவு அமைச்சர் அவர்கள் ஓயாமல் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே தேவைப் படுவது 33 ஆயிரம் டன்கள். ஆகவே சர்க்கரை மீண்டும் பதுக்கப்பட்டு, சர்க்கரையில் பெரும் முதலாளிகளுடைய அரசியல் புகுத்தப்பட்டு, அதற்கு மத்திய சர்க்கார் வக்காலத்து வாங்குவதுனுடைய விளைவு, இன்றைக்குச் சர்க்கரை இல்லாமல் போய் விட்டது. ஆகவேதான் 33 ஆயிரம் டன்னானது சர்க்கரை நமக்கு கிடைத்தாகவேண்டும்.

அதேமாதிரி பாமாயில். பாமாயில் மே மாதத்திலிருந்து சப்ளை கிடையாது. நான் பத்திரிகையில் படித்தேன். இந்த அரசு (10-55).

இறக்குமதி செய்ய எங்களுக்காவது அனுமதி கொடுங்கள். வெளி நாட்டிலிருந்து என்று கேட்டிருப்பதாக பாமாயில் பெட்ரோல் மண்ணெண்ணெய் போன்றவற்றை நாம் இறக்குமதி பண்ண முடியாது. அது மத்திய சர்க்கார் கையிலே இருக்கிறது. அரசியலை அதிலே கலக்கவில்லை என்றால், விட்டுவிடலாமே. உங்கள்

[திரு. கே. ரமணி]

[1989 நவம்பர் 1]

கையிலே பணம் இருந்தால், நீங்கள் இறக்குமதி பண்ணுங்கள் என்று சொல்லலாம். அப்படிச் சொல்லவில்லை. இறக்குமதிக்கு அனுமதி இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். மே மாதத்திலிருந்து கார்டு ஹோல்டர்களுக்கு பாமாயிலே இல்லை. கோவையிலே இருக்கும்படியான மாவட்ட சப்ளை ஆபிசரைக் கேட்டேன், அவர்கள் சொன்னார்கள், 150, 200 கிலோ விட்டார்கள் தான் கொடுக்கப்படுகிறது, அது, சத்துணவுக் கூடத்திலே தாளிப்பதற்குச் சரியாகப் போய்விட்டது. அதைக் கொடுத்தாகவேண்டும் என்றும், இல்லை என்றால், அந்தக் குழந்தைகளுக்கு சத்துணவு இல்லை என்றும் சொன்னார்கள். அப்படி என்றால் பாமாயிலே இல்லை. அறவே நிறுத்திவிட்டார்கள். தீபாவளிக்கு ஸ்பெசலாக ஒரு கிலோ அது நிரந்தரமாகக் கொடுக்கக்கூடிய சப்ளை அல்ல. ஸ்பெசல். அது அத்தோடு தீர்ந்துவிட்டது. ஆனால் பாண்டிச்சேரியிலே 4 கிலோவைக் கொடுக்கிறார்கள். அங்கே 4 கிலோ கொடுக்க முடிகிறது. ஆனால் இங்கே 1 கிலோ. அப்படியானால், தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு எதிராக அவ்வளவு விரோதமான நடவடிக்கையை மத்திய சர்க்கார் என் எடுக்கிறது என்பதுதான் தமக்குப் புரியவில்லை. இதை நீங்கள் அரசியலாக ஆக்கக் கூடாது என்று நாம் கேட்கிறோம். இது உணவுப் பிரச்சினை ஆகவே பாமாயில் விஷயம் அப்படிப் போய் இருக்கிறது. இது இரண்டும் மிகவும் முக்கியமானது. சர்க்கரை விஷயமும் அப்படித்தான். அதனால்தான் கள்ள மார்க்கெட்டிலே 13 ரூபாய்க்கு 1 கிலோ சர்க்கரை விற்கப்பட்டிருக்கிறது, கோவை மாநகரத்திலே. இந்த அரசாங்கம் தலையிட்டு, முதலாளிகளிடத்திலே சொல்லி, ஆயிரம் டன் சர்க்கரையை வாங்கி, கொஞ்சம் விலையைக் குறைத்து விற்பார்கள். அந்த விலை கூட, மத்திய சர்க்கார் கணக்குப் பிரகாரம், அதைக்கூட இங்கே குறைத்துப் போட்டார்கள் என்று குறை கூறலாம். அவர்கள் என்ன விலை சொல்கிறார்கள் என்றால், 9½ யிலேயிருந்து 10½ ரூபாய் வரைக்கும் விற்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்போது தான் லாபம் அந்த முதலாளிகள் நினைத்தது கிடைக்கும் என்று அர்த்தம். இங்கே அதைவிடக் கொஞ்சம் கம்மியாக நீங்கள் விற்கிறீர்கள். அப்படியானால் அவர்களுக்கு இதுவும் கூட பிடிக்காது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட, தமிழக மக்களுக்கு எதிரான வாஞ்சையான செயல் வேறு அரசியல் நோக்கத்தோடு செய்கிறார்களேண்டுமே தவிர, இல்லாவிட்டால், இந்த நிலை வராது.

1989 நவம்பர் 1]

[திரு. கே. ரமணி]

(குறுக்கீடு). தலைவர் அவர்களே, நான் தலையிடவில்லை. மத்திய சர்க்கார் சப்ளை செய்யக் கடமைப்பட்டவர்கள். It is not statutory rationing. (குறுக்கீடு). அந்த வார்த்தை அன்பார்விமெண்டரி அல்ல. (குறுக்கீடு).

திரு. குமரி அனத்தன் : ஓர வஞ்சனை என்பது “அன்பார்வி மெண்டரி” வார்த்தை அல்லவா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது ஒன்றும் unparliamentary அல்ல. அது நல்ல சொல்தான். (குறுக்கீடு). இலக்கியத்திலே ஓரவஞ்சனை என்பது நல்ல சொல்தான்.

திரு. கே. ரமணி : இன்-டைரக்ட் மீனிங்கிலே வேண்டாம். பகிரங்கமாக, ஒப்பனாகப் பேசுகிறேன், நான். அதுமாதிரி நீங்கள் சொல்லலாம். (குறுக்கீடு). ஆகவே, இது ஓரவஞ்சனை தான். இல்லாவிட்டால், நோடியான வஞ்சனைதான். (குறுக்கீடு). இதை இரண்டு விதத்திலே சொல்லலாம். அவர்கள் மறுப்புச் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகவே, தலைவர் அவர்களே, நமக்கு 80 ஆயிரம் டன் அரிசி குறைந்தபட்சம், 33 ஆயிரம் டன் சர்க்கரை குறைந்தபட்சம், பாமாயில் 13,500 டன் குறைந்த பட்சம் இவற்றைக் கொடுக்கவேண்டிய பொறுப்பு மத்திய சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. அதற்கு ஆகிற செலவை, இந்திய நாட்டிலுள்ள மக்கள் கொடுத்திருக்கிற வரிப் பணத்திலிருந்து, அந்த கஜானாவிலிருந்து செலவு செய்யவேண்டும். இப்போது 40 ஆயிரம் டன் என்பது, 50 ஆயிரம் டன் என்று ஆகியிருக்கிறது. அதற்கு நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர், இங்கேயிருக்கிற நமது முன்னாள் சபாநாயகர் திரு. பாண்டியன் அவர்கள் சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே கேஸ் போட்டு, அந்த கேஸ் விசாரணையின்போது, இதைக் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டும் என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டு நீதிபதிகள் சொன்னபோது, கவனிக்கிறோம் என்று சொல்லித்தான், 10 ஆயிரம் டன் அதிகமாக வந்திருக்கிறது என்பது எனக்குக் கிடைத்துள்ள செய்தி. இது உண்மையா இல்லையா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லவேண்டும். அப்படித்தான் 50 ஆயிரம் டன் வந்திருக்கிறது.

மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் திருநாவுக் கரசு அவர்கள் உணவு அமைச்சராக இருந்திருக்கிறார்கள். அதனால்தான் அவர்கள் பல விஷயங்களை, முன்னாலே இருந்

[திரு. கே. ரமணி]

[1989 நவம்பர் 1]

ததை எல்லாம் தரெக்டாக்சு சொன்னார்கள். பிரச்சினை என்ன வேன்றால், மதிப்பிற்குரிய எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டதா, இல்லையா? முதலமைச்சரே போய் உண்ணாவிரதம் இருக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வருகிறது என்று சொன்னால் இது சின்ன விஷயமா? தம்முகத்திலே இருக்கக்கூடிய 5 கோடி மக்களுடைய இதயங்கள் துடித்த பிறகுதானே அந்த உண்ணாவிரதத்திற்குப் போகவேண்டி வந்தது. ஆகவே இப்போது இங்கேயிருக்கிற முதலமைச்சர் அவர்கள் உண்ணாவிரதத்திற்குப் போகவேண்டும் என்றார்கள். அவர்கள் போகக்கூடாது என்பதல்ல. ஏன் என்றால், அமைச்சரவையே போய் உண்ணாவிரதம் இருந்திருக்கிறதே, அங்கே பாராளுமன்றத்தின்முன் பல மாநிலங்களிலேயிருந்து. மத்திய சர்க்காருடைய பார்லிமெண்டு கேட்டுக்கு முன்னாலே உண்ணாவிரதம் இருந்திருக்கிறது மந்திரிசபைகள். அப்படி எல்லாம் நடக்கிறது. ஆகவே உண்ணாவிரதம் இருப்பதில் மந்திரிகள்

(11-00)

மட்டும் தான் இருக்கிறார்களா? இல்லை. ஜனங்களும் இருக்கிறார்கள். பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் இருக்கிறார்கள். அரசி போதவில்லை, மண்ணெண்ணெய் கிடைக்கவில்லை. பாமாயில் கிடைக்கவில்லை. சர்க்கரை விலை ஏற்றம் ஆகியிருக்கிறது. அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று மக்கள் கிளம்பி இருக்கிறார்கள். அதனால் தான் மத்திய அரசுக்கு நாம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். இந்த நிலை சரியில்லை. இது மாற்றப்பட வேண்டும். அரசியலை அரசியலாக சந்தித்துப் போராடுங்கள். எத்தனை சத்தியோடு வேண்டுமானாலும் போராடுங்கள், ஆனால் மக்களுடைய வயிற்றில் அடிக்கக்கூடிய முறையிலே ஓரவஞ்சனை யாக காரியங்களைச் செய்யக் கூடாது. அதுதான் அரசியல் ஆக்குவது. நாம் அதை அரசியல் ஆக்கவில்லை. நாம் அந்த முடிவிற்குள் போகவில்லை. அதனால் தான் இவை நமக்கு கிடைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். 40 ஆயிரம் டன் கொடுத்தால் 480,000 டன் வருடத்துக்கு. ஆனால் 50 ஆயிரம் டன், 6 லட்சம் டன் எந்தக் காலத்திலே இங்கே தாப்பப்பட்டது வந்திருக்கிறது. இப்போது இவ்வரசு வந்தபிறகு அப்படி சப்ளை கிடைத்திருக்கிறதா? கிடைக்கவில்லை.

1989 நவம்பர் 1]

[திரு. கே. ரமணி]

மதிப்பிற்குரிய திருநாவுக்கரசு அவர்கள் இதைக் கவனித்தால் தெரியும். இங்கே நமக்கு 6 லட்சம் டன் கிடைக்கவில்லை. இப்போதுதான், இந்தப் பரச்சினை இவ்வளவு தீவிரமாக கிளம்பி யதற்குப் பிறகுதான் 50 ஆயிரம் டன் கொடுப்பதாக சொல்லப் பட்டு இருக்கிறது. சொல்லியது நடைமுறைக்கு வந்ததா? கோடவுனிலே வந்து சேர்ந்தாச்சா? அரிசி நமக்கு சப்ளை ஆச்சா? என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வளவு தான். ஆகவே இந்த முறை சரியில்லை. அதை மாற்ற வேண்டும். அதை மாற்றவில்லை என்று சொன்னால், இந்தப் பொருள்கள், இந்த மிகமிக அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் கிடைப்பதற்காகவே லட்சோபலட்சம் மக்கள் போராடவேண்டி இருக்கிறது. நாங்கள் இதை எதிர்த்து ஒரு லட்சம் தொண்டர்கள் மறியல் செய்து, நான் உள்பட நடுரோட்டில் போய் உட்கார்ந்து மக்களுக்கு இந்த விஷயத்தை தெரிவிப்பதற்காக அவர்களுடைய இதயத் துடிப்பை, நாங்கள் அவர்களோடு சேர்ந்திருக்கின்றவர்கள் என்ற முறையிலே நாங்கள் உட்கார்ந்து சத்தியாக்கிரகம் பண்ண வேண்டி வந்தது. 'நண்டு கொழுத்தால் வளையில் இருக்காது' என்பது பழமொழி. நாங்கள் கொழுத்து தெருவுக்கு போக வில்லை. மக்களுக்கு சரிவர உணவு கிடைக்கவேண்டும் என்ப தற்காக நாங்கள் போனோம். அப்படிப்பட்ட போராட்டங்கள் தமிழ்நாடு முழுவதும் நடத்த வேண்டியிருக்கிறோம். நாடு முழுவதும் நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஆந்திராவிலே அதிகப் படி உற்பத்தி. அவர்களிடத்திலே 15 லட்சம் டன்னுக்கு மேலே மிச்சம் இருக்கிற அந்த அரிசி மற்ற பல மாகாணங்களுக்கு போகிறது. அப்படிப்பட்ட மதிப்பிற்குரிய என்.டி.ஆர்.—ராமா ராவ்—அவர்களுடைய அரசுக்கு என்ன அனுபவம்? அங்கேயும் அவர்கள் நியாய விலைக் கடைகளில் கொடுப்பதற்கு, 200 கோடி 300 கோடி செலவு செய்து விலையைக் குறைத்து கொடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

ஆகவே மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய தாக்குதல் அங்கேயும் இருக்கிறது. அப்படியானால் மேற்கு வங்காளத்திலே, ஆந்திரா விலே கேரளாவிலே தமிழ்நாட்டிலே இப்படி இது நடக்கிறது என்று சொன்னால் இது அப்பட்டமான பகல் போன்ற உண்மை. இந்த உண்மையை மத்திய அரசு உணர வேண்டும். அதற்காக ஒரே ஒரு வேண்டுகோளை நான் அரசாங்கத்தின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன். நாளையதினம் இந்த சபை கலைகிறது.

[திரு. கே. ரமணி]

[1989 நவம்பர் 1]

ஆகவே நாம் அத்தனை பேரும் சேர்ந்து, மதிப்பிற்குரிய திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்களுடைய கட்சி உள்பட, திரு. குமரி அனந்தன் உள்பட நாம் அத்தனை பேரும் சேர்ந்து, நான் சொன்ன அந்தக் கணக்கிலே நமக்கு அரிசியும், பாமாயிலும் சர்க்கரையும் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக மத்திய அரசாங்கத் திடம் கேட்டு நாம் ஒரு தீர்மானத்தை ஏகமனதாக நாளையே போட்டு, நாம் அனுப்பி கேட்போம் என்று சொல்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

திரு. குமரி அனந்தன் : சபாநாயகர் அவர்களே, நாளையே சபை கலைகிறது என்று மதிப்பிற்குரிய ரமணி அவர்கள் பேசிய போது சொன்னார்களே, ஏன் கலைகிறது. உண்மையிலேயே கலைகிறதா? அப்படியானால் டிஸ்ஸல்யூஷனா? என்ன அது? ஏன் சொல்லுகிறார்கள்? கலைகிறது என்றால் என்ன அர்த்தம்? சபாநாயகர் அவர்களே அதற்கு விளக்கம் வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதை நாளை பொறுத்து பார்ப்போம். (சுறுக்கீடு).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, கலைகிறதா இல்லையா என்ற சகசியம் எல்லாம் நண்பர் குமரி அனந்தன் அவர்களுக்குத்தான் தெரியும். ஆனால் கலையாது என்கிற உறுதி எல்லோருக்கும் உண்டு. பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியிலே—அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் அன்று நாம் விவாதித்து எடுத்த முடிவின்படி நாளை இந்தக் கூட்டத் தொடருக்குக் கடைசி நாள். தற்காலிகமாக.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கலைப்பது, கலைவது என்பது பற்றியெல்லாம் இங்கே சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்கம் அரிசி கொடுக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முன்னாள் சபாநாயகர் அவர்கள் வாதிட்டார்கள் என்று சொன்னார். அதே நேரத்திலே நீதிபதி அவர்கள் கேட்கிறார்கள். ஏன் அப்படி என்றால் மாநில அரசே இந்த வழக்கை தொடுக்க வில்லை என்று கேட்டபோது, அதே முன்னாள் சபாநாயகர் அந்த நீதிமன்றத்திலே சொன்னார், 'மாநில அரசு பயந்துக் கொண்டு கேட்கவில்லை' என்று அவர் சொன்னார். இந்த மாநில அரசு

1989 நவம்பர் 1] [திரு. குமரி அனந்தன்]

பயப்படுகிறது, என்பதை உச்ச நீதிமன்றத்திலே ரெக்கார்டு செய்து நம் அனைவருக்கும் பெருமை தேடித்தந்திருக்கிறார்களா என்பதை சிந்திக்க வேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குப் பெருமை தேடித் தந்திருக்கிறார்களா என்று சிந்திக்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். அஞ்சிக் கொண்டிருக்கிறது இந்த அரசாங்கம் என்று நீதிமன்றத்திலேயே அவர் சொல்லியிருக்கிறார் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 15 லட்சம் டன் அரிசி மீதம் இருக்கிறது ஆந்திராவிலே என்றார். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். ஏதாவது ஒன்றிரண்டு செய்தியைச் சொல்லலாமே தவிர, ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தில் நீங்களே பேசக் கூடாது.

(11-05)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, குமரி அனந்தன் அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சனையில் நண்பர் பாண்டியன் அவர்கள் உச்ச நீதிமன்றத்தில் என்ன சொன்னார் என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அவருக்கு சொல்லிக் கொள்கின்றேன். எவ்வளவு தகராறுகள், அரசியல் மாச்சரியங்கள், கொள்கை வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் கூட நிர்வாகத்திலே மத்திய அரசோடு மாநில அரசு மோதிக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை என்பதை நான் பலமுறை சொல்லி வந்திருக்கிறேன். அஞ்சுவதாக அவர் சொன்னார் என்பதை வைத்துக்கொண்டு அழுத்தம் திருத்தமாக திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் இங்கே அஞ்சுகிறதா, அஞ்சுகிறதா என்று கேட்டார்கள். அவருடைய பாணியிலே சொல்வதானால் அச்சமில்லை, அச்சமில்லை, அச்சம் என்பது இல்லையே. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

திரு. குமரி அனந்தன் : தலைவர் அவர்களே, 'உச்சி மீது வான் இடிந்து வீழுகின்றபோதிலும்' என்பதை உச்ச நீதிமன்றத்திலே போய்ச் சொல்லியிருக்கலாமே என்பது தான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 'அஞ்சாமை திராவிடர் உடமையடா' என்பதையும் கொஞ்சம் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வழக்கு குறித்து அங்கே தொடரும்போது அவர்கள் ஏன் அரசாங்கம் வரவில்லை என்ற கேள்வியை எதற்காக கேட்டார்கள்

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1989 நவம்பர் 1]

என்றால் அரசாங்கம் அங்கே வந்திருக்குமேயானால் 3 இலட்சம் டன் கிடைத்திருக்கும். அதுதான், வேறொன்றும் இல்லை. கொஞ்சம் சக்தி வேண்டும். அரசாங்கம் வந்திருந்தால் 3,20,000 டன் அரியர்ஸ் கிடைத்திருக்கும். நான் சொன்ன வார்த்தை ஆர்ட்டிகிள் 356 என்று தான் சொன்னேன். இது கேஷுவல் தான். இதற்கெல்லாம் ரெக்கார்டு கிடையாது. இன்னும் அங்கே பேசியதை எல்லாம் சொன்னோம் என்றால் எல்லோருக்கும் பாதகம் உண்டு. அதாவது இது கேஷுவல் ரெப்பரன்ஸ், இட் வில் நாட் பி ரெக்கார்ட்டு. இன்னொன்று. மத்திய அரசாங்கம் அங்கே தாக்கல் செய்த கவுண்டர் பைலிஸ்—நான் படிக்கிறேன். அதாவது தமிழ்நாட்டில் அரிசி இல்லை என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது ரேஷன் கடைகளில் அரிசி இல்லை என்பது அவர்களுடைய கவனத்திற்கே வரவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னொன்று கோளாவில் ஓணத்திற்கும், வங்காளத்தில் பூஜைக்கும் 25,000 டன் அவர்கள் வழங்கியதை கேளண்டரில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதையும் சொன்னேன். எங்களுக்கு தீபாவளி வருகிறது என்பதைச் சொன்னேன். இதெல்லாம் ரெக்கார்டில் கிடையாது. இன்னொன்று, இது 18—9—1988-ம் தேதி அன்று அனுமதி பெறப்பெற்று அங்கே தாக்கல் செய்யப் பட்டது. இதை இருசாரார், இங்கே இருக்கின்ற ஆளுகின்ற கட்சியும் போராடுகின்றது. மத்தியிலே இருக்கக்கூடிய ஆளுகின்ற கட்சியும் போராடுகிறது. என்னைப் பெறுத்தவரையில் எனக்கே தெரியவில்லை என்ற காரணத்தினால் தான் நான் அங்கே போனேன். அங்கே போன பிறகு தான் இந்த விவகாரத்தை எல்லாம் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். வேறு ஒன்றும் அல்ல. ஆகவே சொன்ன வார்த்தை பேரிய வார்த்தை அல்ல என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் திருநாவுக்கரசு அவர்களும், மாண்புமிகு மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவர் ரமணி அவர்களும் கொண்டுவந்த இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் மீது அரசின் சார்பில் சில கருத்துக்களை தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு திருநாவுக்கரசு அவர்கள் சொல்கின்ற நேரத்தில்—தமிழகத்தில்

1989 நவம்பர் 1] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

அத்தியாவசியப் பொருள்கள் நியாயவிலைக் கடையில் விநியோக முறையில் ஏற்பட்ட குறுபடியால் அரிசி மற்றும் அத்தியாவசிய பொருள்களின் விலையேற்றம் சம்பந்தமாக இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் மீது அவர் கருத்துக்களை வழங்குகின்ற நேரத்தில்—அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சியிலே இருந்தபொழுது 20 கிலோ அரிசி கொடுக்கப்பட்டது என்றும் இப்பொழுது அது வழங்கப்படவில்லை என்றும் ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். 10 ஆண்டுக் காலம்

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதிலே ரொம்ப கான்சன்ட்ரேட் பண்ண வேண்டாம். நான் முதலிலே சொன்னேன். அதிகபட்சம் 20 கிலோ, குறைந்த பட்சம் 12 கிலோ என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, அவருடைய வாக்குப்படியே கூட அதிகபட்சம் 20 கிலோ, குறைந்த பட்சம் 12 கிலோ கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். நான் இந்த மன்றத்திற்கு பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சியிலே இருந்த எந்த காலத்திலேயும் 20 கிலோ அரிசி தமிழகத்திலே குடும்ப கார்டுகளுக்கு வழங்கப்படவில்லை என்பதை உணவு அமைச்சர் என்ற பொறுப்புணர்ச்சியோடு இந்த அவையிலே நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் சொல்லப்போனால் 1983 ஆம் ஆண்டு தமிழகத்திலே வறட்சி இருந்தபொழுது அன்று இருந்த அரசு 6 கிலோ அரிசிதான் கொடுத்திருக்கிறது என்பதற்கான விவரங்களும் என்னிடத்திலே இருக்கின்றன. ஆகவே எந்த அரசாக இருந்தாலும் வறட்சி, இயற்கை, மழை பொய்த்ததன் காரணமாக நாட்டிலே பல்வேறு சூழ்நிலைகள் ஏற்படுகின்ற நேரத்தில்—ஒவ்வொரு அரசாங்கமும்—உணவுப் பிரச்சினையிலே முடிந்த வரையிலே கவனம் (11-10)

செலுத்துகிறது. எனவே இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு குடும்பத்திற்கு அதிகபட்சம் 12 கிலோ அரிசி கொடுப்பதிலே எந்தவிதமான மாற்றமும் கிடையாது. அதைப்போலவே கொள்முதலிலே, ஏதோ இந்த அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்யவே தவறிவிட்டது என்றும், அதிலும் பட்ஜெட் நேரத்தின்போது நம் முடைய முதலமைச்சர் சொன்ன கருத்தைச் சொல்லி.

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1989 நவம்பர் 1]

நீங்கள் 7 இலட்சம் டன் கொள்முதல் ஆகும் என்று சொன்னீர்களே, ஏன் செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஏழு இலட்சம் டன் கொள்முதல் செய்வதாகச் சொன்னோம். ஆனால் 6 இலட்சத்து 80 ஆயிரம் டன்—6.80 இலட்சம் டன் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அப்படியிருந்தும் ஏன் பொது விநியோகத் திற்கு அரிசி கிடைக்கவில்லை என்ற ஒரு கேள்வியை எழுப்பினார்கள். நமக்கு ஒரு மாதத்திற்குத் தேவைப்படுகிற அரிசி, சத்துணவிற்கும் சேர்ந்து ஒரு இலட்சத்து 65 ஆயிரம் டன், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. திருநாவுக்கரசு சொன்னதைப்போல ஒரு இலட்சம் அல்ல. ஒரு இலட்சத்து 65 ஆயிரம் டன் அரிசி தேவை.

அதைப்போலவே, இப்போது நாம் அந்த அரிசி கொடுக்க வேண்டும் என்று முயற்சி எடுக்கின்ற நேரத்தில், நாம் கொள்முதல் செய்த 6.8 இலட்சம் டன் அரிசியும், மாதம் ஒன்றிற்கு 40 ஆயிரம் டன், மத்திய அரசாங்கம் வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற அந்த அரிசியும் சேர்த்துப் பார்த்தால், 10 மாதத்தில் அது நான்கு இலட்சம் டன் அரிசியும் ஆக, 10.8 இலட்சம் டன் அரிசிதான் நம் மிடத்திலே கையிருப்பு இருக்க முடியும். ஆனால், அந்த அரிசி போதாத காரணத்தினாலே வெளி மார்க்கெட்டிலே வாங்குவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திடம் அனுமதி பெற்று 3 இலட்சம் டன் அரிசி வாங்க முயற்சித்து, இரண்டு இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட டன் அரிசியை ஆந்திராவிலிருந்து நாம் இப்போது வாங்கியிருக்கின்றோம்.

அதைப்போலவே, இங்கே மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த 80,000 டன் அரிசியை 40 ஆயிரம் டன்னாகக் குறைத்து விட்டார்கள், அதை ஏன் நீங்கள் இந்தியப் பிரதமரைச் சந்தித்து முதலமைச்சரோ, உணவு அமைச்சரோ போய்க் கேட்கக்கூடாது என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். எங்களுக்குக் கௌரவப் பிரச்சினை கிடையாது. முதலமைச்சரோ அல்லது இங்கே இருக்கக்கூடிய அமைச்சர்களோ, ஏதோ பிரதமரிடத்திலே போய்க் கேட்பது அவமானம் என்றோ அல்லது மரியாதைக் குறைவு என்றோ அல்லது நாங்கள்தான் உயர்ந்தவர்கள் என்றோ நினைக்கக்கூடியவர்கள் இங்கே யாரும் இல்லை.

1989 நவம்பர் 1] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

முதலமைச்சரவர்கள் முதலமைச்சர் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டவுடனேயே டெல்லிக்குச் சென்றார்கள். அப்படிச் சென்று நேராகவே 31-1-1989 அன்று அவர்கள் ஒரு கடிதம் கொடுத்தார்கள். அதைப்போலவே 11-3-1989 அன்று பிரதமரைச் சந்தித்து அவர்கள் வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள். கடிதம் கொடுத்தார்கள். பரிசீலிப்பதாகச் சொன்னார்கள். நானும் டெல்லிக்குச் சென்றேன். 6-2-1989 இல் ஒரு கடிதம் எழுதினேன். 5-7-1989 இல் நடைபெற்ற உணவு அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே உணவு அமைச்சரை நேரிலே சந்தித்துக் கேட்டேன். பல முறை டெல்லிக்குச் சென்று உணவு அமைச்சரைக் கேட்டேன். பார்ப்பதாகச் சொன்னார்கள். என்னுடைய உணவுத் துறை இலாக்காவும் பல கடிதங்கள் எழுதியது. ஆனால் எந்தவிதமான பயனும் இல்லை. எனவேதான் நாங்கள் கேட்டும், கேட்டும் பயனில்லாத ஒரு சூழ்நிலையில் நம்முடைய மாண்புமிகு முன்னாள் சபாநாயகர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் நீதிமன்றத்திலே வழக்குத் தொடர்ந்ததற்குப் பிறகு இந்த மாதம் 10,000 டன், உச்ச நீதிமன்றம் சொன்னதற்குப் பிறகு மத்திய அரசாங்கம் அரிசியை வழங்கியிருக்கிறது. எனவே, நான் இந்த நேரத்திலே இந்த அரசு சார்பிலே திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்களுக்கு, ஒரு உரிமைக் காகப் போராடியதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

லெனியிலே என்ன குழப்பம் என்று கேட்டார்கள். ஏன் இடையிலே நிறுத்திவிட்டீர்கள், லெனி ரத்துச் செய்துவிட்டீர்கள் என்று கேட்டார்கள். நாங்கள் வந்து புதிதாக எதையுமே ரத்துச் செய்யவில்லை. அ.தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்திலே, ஆளுநருடைய ஆட்சிக் காலத்திலே என்ன நடைமுறை இருந்ததோ அதே நடைமுறைதான் இன்றும் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. எப்போதும் சம்பா அறுவடை முடிந்ததற்குப் பிறகு ஆகஸ்ட் மாதம் 1 ஆம் தேதியிலிருந்தோ அல்லது 15 ஆம் தேதியிலிருந்தோ தற்காலிகமாக அந்த லெனி கொள்முதல் நிறுத்தி வைக்கப்படுவது வழக்கம். அதன்படி 15 நாள் நிறுத்திவைத்தோம். மறுபடியும் அறுவடை, குறுவை ஆரம்பமானவுடனே 1-9-1989-லேயிருந்து லெனி கொள்முதல் அமல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

அதைப்போலவே, 50 சதவிகிதமாக இருந்ததை ஏன் 30 சதவிகிதமாக நீங்கள் குறைத்தீர்கள் என்று கேட்டார்கள். நெல் கொள்முதலைப் பொறுத்தவரையில், கடந்த ஆண்டு, அதற்கு

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1989 நவம்பர் 1]

முந்தைய ஆண்டு, படிப்படியாக என்ன இலக்கு வைத்திருக்கிறோமோ அந்த இலக்கை எட்ட முடியவில்லை. வியாபாரிகள் பலமுறை இந்த அரசாங்கத்திடம் அணுகி அதிலே இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். 50 சதவிகிதமாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே நாங்கள் லெவி கொடுக்க முடியவில்லை. எனவே, அதை 30 சதவிகிதமாகக் குறையுங்கள்; குறைந்தபட்சம் 'டிரேடர்ஸ் லெவி' 2.5 இலட்சம் டன் நாங்களே கொள்முதல் செய்து தருகிறோம் என்று சொன்னதன் பேரிலே தான் ஆண்டுக்கு 50,000 டன், 60,000 டன் நெல் கொள்முதல் ஆவதற்குப் பதிலாக 2 இலட்சத்து 50 ஆயிரம் டன் கொள்முதல் அவர்களாகவே கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்களே என்பதை— ஏறக்குறைய 150-க்கும் மேற்பட்ட வியாபாரிகள் கலந்துகொண்ட அந்த மாநாட்டில், நம்முடைய தலைமைச் செயலாளரும் மற்ற அதிகாரிகளும் கலந்துகொண்ட அந்த மாநாட்டில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த முடிவினை எடுத்தார்கள். அதன் மூலம் அதிகமான நெல் கொள்முதல் ஆவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கின்ற காரணத்தால் தான் அதை நாம் செய்து இருக்கிறோம்.

(11-15)

அதைப்போலத் தான் மத்திய அமைச்சர் இங்கே வந்து இருந்தார்; ஏதோ சொன்னார் என்று சொன்னார். மத்திய அமைச்சர் எங்களைத் தான் முதலில் சந்தித்தார். உள்ளபடியே பாராட்டினார். இந்த அரசு பப்ளிக் டிஸ்ட்ரிபியூஷன் சிஸ்டத்தை இவ்வளவு சிறப்பாக செய்கிறதே என்று எங்களை வைத்துக்கொண்டு அல்ல 20 அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு பாராட்டினார்கள். பிறகு என்ன நினைத்தாரோ வெளியே போனதற்குப் பிறகு பத்திரிகை நிருபர்களிடத்திலே கேரளாவுக்கு ஏதோ அரிசி கடத்தி விட்டதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த அடிப்படையில் சொன்னார் என்று எனக்கு தெரியாது. ஆனால் கேரளாவுக்கு இந்த அரசுக்கு தெரிந்து நாங்கள் யாரையும் நெல் கடத்துவதற்கு அனுமதிக்கவில்லை என்பதோடு அப்படி கடத்த முயற்சி செய்தவர்களின் லாரி பறிமுதல் செய்யப்பட்டு வழக்குகள் போடப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உண்ணாவிரதம் பற்றி சொன்னார்கள். முதலமைச்சரோடு இருக்கிறவர், படம் எல்லாம் வருகிறது, அவருக்குத் தெரியாமலா உண்ணாவிரதம் என்று சொன்னார்கள். நான் ஏதோ அமைச்சர்

1989 நவம்பர் 1] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

ராகிவிட்ட காரணத்தால் முதலமைச்சரோடு இருக்கவில்லை; அவருக்குக் கஷ்டம் வந்த நேரத்திலும் அவரோடு இருந்திருக்கிறேன். அவர் மகிழ்ச்சியோடு இருந்த நேரத்திலும் அவரோடு இருந்திருக்கிறேன்; எனவே அவருக்குத் தெரியாமல் ஒன்றும் செய்துவிடவில்லை. ஆகஸ்டு மாதம் 17 ஆம் தேதி காங்கிரஸ் அல்லாத உணவு அமைச்சர்கள் மாநாடு சென்னையில் நடைபெற்றது. அந்த மாநாட்டில் மேற்கு வங்கத்திலிருந்து வந்த உணவு அமைச்சர், கேரள உணவு அமைச்சர் இவர்கள் எல்லாம் கூடி மத்திய அரசினுடைய கவனத்தை ஈர்ப்பதற்காக டெல்லியில் போய் உண்ணாவிரதம் இருக்கலாம் என்ற ஒரு முடிவு எடுத்தார்கள். அன்றையதினம் நம்முடைய முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் சென்னையில் இல்லை; அவர் நெல்லையில் சுற்றுப் பயணத்தில் இருந்தார்கள். அதனால்தான் நான்கூட அவரோடு அன்றையதினம் போக முடியவில்லை. எனவே அப்படி அவர் சென்றிருந்த நேரத்தில் முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அவர் வந்ததற்குப் பிறகு, இந்தக் கருத்து சொன்னதற்குப் பிறகு அப்படித் தேவைப்பட்டால் நானே உண்ணாவிரதம் இருப்பேன் என்று சொன்னார்களே தவிர அவருக்குத் தெரியக்கூடாது என்பது அல்ல. நாடகம் நடத்த வேண்டிய அவசியமும் எங்களுக்கு ஏற்படவில்லை.

அதைப்போல எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒரு குற்றச் சாட்டு சொன்னதைப் பற்றியும், அதற்காக வழக்கு போட்டதைப் பற்றியும் எல்லாம் இங்கே சொன்னார்கள். நான் அதைப்பற்றி இங்கே விவரமாக சொல்ல விரும்பவில்லை. நாங்கள் எல்லாம் அப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் சொன்னதற்காக கிட்டத்தட்ட 15 முறை வழக்கு அல்ல, கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறோம், அப்படி நாங்கள் குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லுகிறோம் என்பதற்காகவே 292 கேப்பிட்டல் ஏ என்ற ஒரு சட்டத்தையே, கிரிமினல் சட்டத்தையே திருத்தி 15 நாளுக்கு ஒரு முறை கைது செய்து மறுபடியும் வெளியே வந்த உடனே ஒரு அம்மச்சரை வைத்து ஒரு புகார் மனு கொடுக்கச் சொல்லி, மறுபடியும் கைது செய்து இப்படி 15 வழக்குகள் போடப்பட்டு சிறைச்சாலையில் இருந்து இருக்கிறோம். குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் ஆதாரம் இருந்து சொல்வார்களானால் அவர்கள் நீதிமன்றத்தில் சந்திப்பதற்கு எந்தவிதமான அச்சமும் தேவையில்லை. அப்படி

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1989 நவம்பர் 1]

நிருபிக்கப்பட்டால் நாங்கள் எந்த தண்டனைக்கும் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை மட்டும் நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய தெளிவுக்காகவும், பொது மக்களுடைய தெளிவுக்காகவும் இந்த 3 லட்சம் டன்கள் வாங்கியதில் அந்த விவகாரத்தைப் பற்றி யார், யார் என்ன டெண்டர் போட்டு இருக்கிறார்கள் ; என்ன விலைக்கு பைனலைஸ் செய்தார்கள் என்ற ஒரு அறிக்கையை சபையில் வைத்தால் நல்லது.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையில் மட்டும் அல்ல, எந்த அவையிலும் வைக்க இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது. ஒன்றை சொல்லுகிறேன், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் உணவு அமைச்சராக இருந்தவர், ஏதோ ஆந்திராவில் இருந்து அரிசி வாங்கி விட்ட காரணத்தால் ஊழல், கோடிக்கணக்கில் லஞ்சம் என்று சொல்லுவது எளிது. அவர் உணவு அமைச்சராக இருந்த காரணத்தால் அவருக்கு தெரிந்து இருக்க வேண்டும். சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் விமிடெட் என்பது ஒரு தனி நிறுவனம். அதாவது எந்த மாநிலத்திலிருந்து அரிசி வாங்கினாலும் அமைச்சருக்கு அந்தக் கோப்பு வராது ; முதலமைச்சருக்கும் கோப்பு வராது. அதற்கு என்று ஒரு கமிட்டி அ.தி.மு.க. ஆட்சியில் எந்தக் கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு இருந்ததோ அதே கமிட்டிதான் இன்னமும் இருக்கிறது. நாங்கள் அந்தக் கமிட்டியைக் கூட மாற்றவில்லை. நம்முடைய தலைமைச் செயலாளர் தான் அதற்குத் தலைவர் ; நிதித்துறை செயலாளர், உணவுத் துறை செயலாளர், துகர்பொருள் வாணிபக்கழகத் தலைவர், சிவில் சப்ளைசினுடைய ஆணையர் ஆகிய அத்தனை பேரும் சேர்ந்தது ஒரு குழு. எனவே அந்தக் குழு தான் டெண்டரை வரவழைத்து பரிசீலிக்கிறது ; முடிவு எடுக்கிறது. அந்த டெண்டர் கமிட்டி எடுக்கின்ற முடிவிலே அரசாங்கம் அ.தி.மு.க. ஆட்சியில் இருந்த நேரத்திலும் சரி, ஆளுநர் ஆட்சி நேரத்திலும் சரி, எங்களுடைய ஆட்சி காலத்தில் எப்போதும் தலையிடாது என்பதை மட்டும் நான் உறுதியாக இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்க முடியும். எனவே அப்படி நடக்காத ஒன்றைக் கற்பனையாக யாரோ தந்தி கொடுத்தார்கள் என்று பேசிய காரணத்தால் தான்

1989 நவம்பர் 1] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

வழக்குத் தொடர்ந்து இருக்கிறோமே தவிர எதிர்க்கட்சித் தலைவரைப் பழி வாங்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இல்லை. அது மட்டும் அல்ல, அ.தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட எந்த சூழ்நிலையையும் இன்னும் நாங்கள் மாற்றவில்லை. 21,134 நியாயவிலைக் கடைகள் அப்படியே இருந்துகொண்டு இருக்கின்றன. அந்தக் கடைகள் மூலம்தான் இந்த உணவுப் பொருட்களை வழங்குகிறோம். ஒரு கோடியே 29 லட்சம் குடும்பக் கார்க்குள் கொடுத்தீர்கள்; அந்தக் கார்க்குளுக்குத் தான் இந்த உணவுப் பொருட்களையும் கொடுக்கிறோம். ஆனால் இன்றுள்ள சூழ்நிலையிலே, அரிசி

(11-20)

கிடைக்காத சூழ்நிலையிலேயும் 3 இலட்சம் டன் அரிசியை ஒரு பக்கத்திலே வாங்கி 12 கிலோ அரிசி கொடுக்கின்ற நேரத்தில் மத்திய அரசாங்கம் திடீரென்று நாங்கள் ஆட்சிக்கு வருவதற்குள், 1989 ஜனவரி 27 ஆம் தேதி நாங்கள் பதவி ஏற்கிறோம் என்றால், இங்கே இருக்கக்கூடிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களெல்லாம் 25 ஆம் தேதி டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை முதல்வராகத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அன்றையதினம் மத்திய அரசாங்கம் அரிசி விலையை உயர்த்தவேண்டுமென்று இந்தியா டிராவும் ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்தது. அந்த உத்தரவில் எந்த அளவிற்கு உயர்த்த வேண்டுமென்று சொன்னதென்றால், சாதாரண ரகம் இப்போது 1.75 காசுக்கு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோமே அதை 2.44 காசு என்றும்; சன்ன ரகம் இப்போது 2.24 காசுக்கு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோமே அதை 3.04 காசு என்றும்; மிகச் சன்ன ரகம் 2.75 காசுக்கு கொடுக்கிறோமே அதை 3.25 காசு என்று உயர்த்தவேண்டுமென்று அன்று மத்திய அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்தது கோட்டைக்கு வந்து உட்கார்ந்த உடனேயே. நிருபர்களெல்லாம் முதல்வர் அவர்களைச் சந்தித்து கேட்டார்கள், மத்திய அரசாங்கம் விலையை உயர்த்தியிருக்கிறதே நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் என்று. முதல்வர் அவர்கள், கொஞ்சமும், எதைப்பற்றியும் யோசிக்காமல் உடனே சொன்னார், மத்திய அரசாங்கம் விலையை உயர்த்தியிருந்தாலும் மாநில அரசு எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் இந்த விலையை அமல் படுத்தாது; பழைய விலைக்கேதான் அரிசியைத் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்குக் கொடுக்கும் என்று அப்படிச் சொன்னதை இன்று வரையிலும் அமல்படுத்தக் கூடிய

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1989 நவம்பர் 1]

ஒரே ஒரு ஆட்சி இந்தியாவிலேயே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி, கலைஞர் அவர்கள் தலைமையிலே இருக்கின்ற ஆட்சிதான் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இதனால் ஆண்டொன்றுக்கு 280 கோடி ரூபாய் அரசுக்கு இழப்பு ஏற்படுகிறது என்றாலும், பரவாயில்லை, நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய ஏழையெளியவர்களுக்காக இந்த விலை உயர்வை அமல்படுத்த வேண்டாம் என்று இந்த அரசு முடிவு எடுத்தது. அதைப்போலவே, 5 கிலோ அரிசி இலவசமாக ஆண்டுக்கு 5 முறை கொடுக்கின்ற காரணத்தினாலே மீதி 7 கிலோவை கொடுப்பதில்லை என்றும் சொன்னார்கள். நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை எந்த இடத்திலேயும் இல்லை. எங்கோ ஓரிரு இடங்களில் குறைகள் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையிலே அதிகபட்சம் 12 கிலோ அரிசி கொடுக்கிறோம். 5 கிலோ போக, மிச்சம் 7 கிலோ அரிசியை நாட்டு மக்கள் வாங்கியிருக்கிறார்கள். நானே பல ரேஷன் கடைகளுக்குச் சென்று சோதனை போட்டு பார்த்திருக்கிறேன். கடந்த மாதம் கூட கும்பகோணத்திற்கு போய் பார்த்தபோது 5 கிலோ அரிசியும் வாங்கியிருக்கிறார்கள். 7 கிலோ அரிசியையும் காச கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். எனவே அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு எந்த விதமான ஆதாரமும் இல்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நான் இந்த மன்றத்திற்கு சில விவரங்களைச் சொல்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன். இன்றையதினம் அரிசியை நம்மாலே அப்படி அதிக விலை கொடுத்துகூட ஆந்திராவிலேயிருந்து வாங்கி வர முடிகிறது. ஆனால் சர்க்கரையை நம்மாலே அப்படி வாங்க முடியாது. நமக்குத் தேவைப்படுகின்ற சர்க்கரையோ 31 ஆயிரம் டன். ஆனால் நமக்குக் கொடுக்கின்ற சர்க்கரையினுடைய அளவோ 22,547 டன். ஏறக்குறைய 70 சதவீதம் சர்க்கரைதான் மத்திய அரசாங்கத்தினாலே கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரு தனி நபருக்கு 425 கிராம்தான் கொடுக்க முடியும் என்று மத்திய அரசாங்கம் சொல்லுகிறது. ஆனால் இதற்கு முன்பிருந்த அரசு தமிழகத்திலே ஒரு நபருக்கு 500 கிராம் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தது. எனவே நாமும் அதை குறைக்காமல் 500 கிராம் கொடுக்கிறோம். ஆனால் டெல்லியிலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு, ஒரு நபருக்கு 800 கிராம் கொடுக்கிறார்கள். அதைத்தான் நாங்கள் வலியுறுத்தினோம்.

1989 நவம்பர் 1] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

டெல்லியிலே இருக்கக்கூடிய புண்ணியவான்களுக்கு 800 கிராம் கொடுக்கிறீர்களே, தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய நாங்கள் என்ன பாவம் செய்தோம்; எங்களுக்கும் அந்த 800 கிராம் கொடுக்கக் கூடாதா என்று கேட்டபோது, சர்க்கரை இல்லை என்று சொன்னார்கள். அதற்குப்பிறகு, எங்களுக்கு 425 கிராம் என்ற அடிப்படையிலே தேவைப்படுகின்ற அந்தச் சர்க்கரையையாவது கொடுங்கள் என்று கேட்டால் அதையும் முழுமையாகக் கொடுக்க வில்லை. அதனால்தான் ஒரு பக்கத்திலே சர்க்கரையை முறையாக விநியோகிக்க முடியவில்லை. இதை நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் பரிசீலித்து 30 சதவீதம் மக்களுக்கு ஒவ்வொரு மாதமும் கடைசியில் சர்க்கரை கிடைக்கவில்லை என்ற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுகின்ற காரணத்தால் அதிகபட்சம் 2 கிலோ சர்க்கரையை ஒரு குடும்பத்திற்கு வழங்கலாம் என்றும் அதன்மூலம் எல்லா குடும்பத்திற்கும் சர்க்கரையே இல்லை என்ற நிலையைப் போக்கலாம் என்றும் முடிவு எடுத்து அதை நாங்கள் அமல் படுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால் திடீரென்று அக்டோபர் மாதத்திலே சர்க்கரை யினுடைய விலை, மார்க்கெட்டிலே அதிகமாக உயர் ஆரம்பித்தது. 8 ரூபாய், 9 ரூபாய், 10 ரூபாய் என்று உயர்ந்துகொண்டே போயிற்று. இந்தியாவிலேயே பல மாநிலங்களிலே 15 ரூபாய், 16 ரூபாய் என்கூட சர்க்கரையினுடைய விலை உயர்ந்தது. அந்த நேரத்திலே இந்தியாவிலேயே எந்த மாநிலமும் சித்திக்காத சூழ்நிலையில் இந்த நாட்டினுடைய முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் உடனடியாக எங்களையெல்லாம் அழைத்து இந்தச் சர்க்கரை விலையைக் கட்டுப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும், ஆலை அதிபர்களை அழைத்துப் பேசுங்கள், எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் 7½ ரூபாய்க்கு மேல் விற்காமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். உடனே ஆலை அதிபர்களையும், கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை அதிபர்களையும் அழைத்துப் பேசி, அப்படிப் பேசுகின்ற நேரத்திலே, உங்களுக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது; நீங்கள் மிகக் குறைந்த விலையிலே ஏன் எங்களை சர்க்கரை கேட்கிறீர்கள் என்று அவர்கள் கேட்டு நிராகரணம் பக்கத்திலே நிதானமாகப் பேசி, இன்னொரு பக்கத் திலே கொஞ்சம் அதிகாரத்தை எடுத்துச் சொல்லி வகற்ருப் பிறகு வரலாம். 10 ஆயிரம் டன் சர்க்கரை அளவிற்கு ஒரு மாதத்திற்கு 7½ ரூபாய் அளவிலே கூட்டுறவு அங்காடிகள் மூலமாக, சித்தாமணி போன்ற நுகர்பொருள் வணிகக்கூட்டு இனிடம் அங்காடிகள் மூலமாக விற்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1989 நவம்பர் 1]

(11-25)

பட்டு இன்றுமுதல் சென்னை போன்ற பெரிய நகரங்களிலே நம்முடைய மொபைல் வேன்களில்—அதாவது 20 வேன்களை வழங்கி, சென்னை நகரில் தெருவுக்குத் தெரு ஏழரை ரூபாய் சர்க்கரை இன்றையதினம் விற்கப்பட்டு வருகிறது. நான் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன், இந்தியாவிலேயே இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கையை எடுத்து வருகிற சர்க்கார் இல்லை என்பது மட்டுமல்ல, இந்த செய்தியைப் பத்திரிகையில் பார்த்தவுடன் ஆந்திர மாநில உணவு அமைச்சர், கேரள மாநில உணவு அமைச்சர், நிர்மல் கோஷ் என்கிற மேற்கு வங்க மாநில உணவு அமைச்சர், ஆரியானா மாநில முதலமைச்சர் இவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து, எப்படி உங்களால் ஏழரை ரூபாய்க்குச் சர்க்கரை கொடுக்க முடிகிறது என்று கேட்டார்கள். கூட்டுறவு அங்காடிகள் மூலம் கொடுக்கப் படுகிறது என்ற விளக்கத்தைச் சொன்னேன். அதுமட்டுமல்ல, காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் பாராட்டுவார்கள்—அவர்களுடைய கட்சி ஆள்கிற பாண்டிச்சேரி மாநில முதலமைச்சர் மதிப்பிற்குரிய பேரூக் அவர்களை நேரில் சந்தித்தபோது, எப்படி உங்களால் ஏழரை ரூபாய்க்குச் சர்க்கரை கொடுக்க முடிகிறது என்று கேட்ட போது, கூட்டுறவு அங்காடிகள் மூலம் சர்க்கரை கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னவுடன், அவர் தமிழ்நாட்டைப் பின்பற்றி—அவர் ஒருவர்தான் பாண்டிச்சேரி மாநிலத்தில் ஏழரை ரூபாய்க்கு இந்த மாதம் சர்க்கரையை வழங்குகிறார்.

அது மட்டுமல்ல, நாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்தவுடனேயே இங்கே வந்த மத்திய உணவு அமைச்சர் மாண்புமிகு சுக்ராம் அவர்கள் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களை சந்தித்தார், செய்தியாளர்களைச் சந்தித்தார், அதிகாரிகளைச் சந்தித்தார், மனமாற பாராட்டினார். இப்படி எல்லா மாநில முதல் அமைச்சர்கள், இந்த நடவடிக்கையை எடுத்திருந்தால், என்னுடைய பளு எவ்வளவோ குறைந்திருக்கும், அப்படி அவர்கள் எடுக்காத காரணத்தால் இன்றையதினம் இந்தியா முழுவதும் சர்க்கரை விலை அதிகமாக விற்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு, ஆனால் மத்திய அரசு நிர்ணயித்திருக்கின்ற ரூ. 850-க்கு ரூ. 900-க்கு மேல் விற்கக் கூடாது என்று ஒரு உத்தரவும் பிறப்பித்தார்கள்.

1989 நவம்பர் 1] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

இப்போது தமிழ்நாட்டில் ஐந்தேகால் ரூபாய்க்கு ஒரு சர்க்கரை, ஷேன் கடைகள் மூலம்; கூட்டுறவு அங்காடிகளில் ரூ. 7.50-க்கு ஒரு சர்க்கரை; இன்னொரு பக்கத்தில் மத்திய அரசு நாணயத்த ரூ. 8.50-வுருந்து ரூ. 9.00 வரை விறகககடிய சர்க்கரை, இந்த மூன்று முறைகளால் சர்க்கரை விநியோகம் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது.

அதைப்போலவே, மண்ணெண்ணெய். நமக்குத் தேவைப் படுவது 88 ஆயிரம் கிலோ விட்டர் மண்ணெண்ணெய் மண்ணெண்ணெயை நாம் என்ன செய்ய முடியும்? மாநில சர்க்கார் உற்பத்தி செய்ய முடியுமா? ஆனால் நம்முடைய தேவையோ 88 ஆயிரம் கிலோ விட்டர். ஆனால் மத்திய அரசு நமக்குக் கொடுப்பதோ 66 ஆயிரம் கிலோ விட்டர்தான். 75 சதவீதம் தான் நம்முடைய தேவையில் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை நான் டெல்லுக்குச் சென்றபோதும் மத்திய பெட்ரோலியத் துறை அமைச்சரைச் சந்தித்துக் கூறியிருக்கிறேன். அமைச்சர்களை நேரில் பார்த்து மனு கொடுத்தேன். என்னைப் பார்த்து காங்கிரஸ் அல்லாத உணவு அமைச்சர்கள் எல்லாம் மனு கொடுத்தார்கள். ஆனால் அதற்கு இதுவரை எந்தவிதமான பதிலும் வரவில்லை.

அதைப்போலவே, சமையல் எண்ணெய். இந்த சமையல் எண்ணெயைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிந்து கொள்வது நல்லது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். நமக்கு மாதத் தேவை ஒரு குடும்ப அட்டைதாரருக்கு ஒரு விட்டர் பாமாயில் தருவதாக இருந்தாலும்கூட 13 ஆயிரம் டன் பாமாயில் தேவை. தேர்தல் நடந்த ஜனவரி மாதத்தில் 10 ஆயிரம் டன் பாமாயில் தமிழகத்திற்கு ஒதுக்கினார்கள். தி.மு.க., ஆட்சிக்கு வந்தது. உடனே பிப்ரவரி மாதம் 3,500 டன்னாக அதைக் குறைத்தார்கள். பிறகு ஏப்ரல், மே, ஜூன், ஜூலை ஆகிய மாதங்களில் பாமாயில் கொடுக்கவில்லை. அதற்குப் பிறகு செப்டம்பர் மாதத்திலே 1,250 டன் பாமாயில் ஒதுக்கினார்கள். மறுபடியும் இந்த மாதம் 1,250 டன் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய தேவையில் 10 சதவீதம்கூட பாமாயில் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை.

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1989 நவம்பர் 1]

உடனே இதற்கு என்ன செய்யலாம் என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அதிகாரிகளோடு கலந்து பேசி, என்.டி.டி.பி. என்ற குஜராத் மாநில நேஷனல் டயரி டெவலப் மெண்ட் போர்டு என்ற அமைப்பிலிருந்து, கேட்கலாம் என்று கருதி; குஜராத் மாநிலத்தில் அதிகமாக வேர்க்கடலை விளைந் திருக்கிற காரணத்தால், கடலை எண்ணெயை அங்கிருந்து வாங்கலாமா பாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். தலைமைச் செயலாளரும் அதிகாரிகளும் அவர்களிடம் பேசினார்கள். எங்களால் தமிழ்நாட்டிற்குக் கொடுக்க முடியாது என்று அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். வேறு வழியில்லாத காரணத் தால், தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற எண்ணெய் வியாபாரிகளை— சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு முதன் முதலாக ஒரு அரசாங்கம் விலை வாசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்துடன், எல்லா எண்ணெய் வியாபாரிகளையும்—கோட்டைக்கு அழைத் துப் பேசி தமிழ்நாட்டுக்கு உங்களால் முடிந்த உதவியைச் செய் யுங்கள் என்று சொன்னதற்குப் பிறகு அந்த வியாபாரிகள் மிகப் பெருந்தன்மையோடு 1 கிலோ 31 ரூபாய் என்று விற்றுக் கொண்டிருந்ததை நாங்கள் குறைத்துக் காட்டுகிறோம் என்று சொல்லி, கர்நாடக மாநிலத்திற்குப் போய், கொள்முதல் செய்து இப்போது 25 ரூபாய்க்கு தமிழகம் எங்கும் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

(11-30)

இந்தச் சூழ்நிலையிலேதான் மத்திய அரசினிடத்திலே நாங்கள், உங்களால் இறக்குமதி செய்ய முடியாவிட்டால் போகிறது. இறக்குமதி செய்வதற்கு எங்களுக்காவது அனுமதி யைக் கொடுங்கள் என்று சொன்னோம். அப்போது மத்திய அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே 'ஃபாரின் எக்ஸ்சேஞ்ச் இன்வால்வ்' ஆகி இருக்கின்ற காரணத்தால் அனுமதிக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இந்தச் செய்திகள் வெளிவந்தவுடனே மலேசியாவில் இருக்கக்கூடிய ஒரு எண்ணெய் வியாபாரி தமிழ் நாட்டின்மீது பற்று உள்ளவராகவும், தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற ஆட்சியின்மீது பற்று உள்ளவராகவும் இருந்த காரணத்தால் அவர் இங்கே வந்து தமிழ்நாட்டுக்கு மட்டும் வேண்டுமானால் நாங்கள் 'ரூபி பேமென்ட்'-லே பாமாயிலைச் சப்ளை செய் கிறோம், அதுகுறித்து நீங்கள் மத்திய அரசுக்கு எழுதி அனுமதி பெற்றுத் தாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். 'அந்தக் கடிதம்

1989 நவம்பர் 1] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

குறித்து உடனடியாக டெலக்ஸ் செய்தி கொடுத்து மத்திய அரசி னாடததிலே, 'ஃபாரின் எக்ஸ்சேஞ்சு இன்வாலுவ' ஆகாமலே 'ரூப் பெமெண்டிலேயே' எண்ணெய் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள், அதற்காவது அனுமதி தாருங்கள் என்று நாங்கள் கேட்டோம். அதற்கும இதுவரையால் எந்தவிதமான பதிலும் வரவில்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில்தான் இந்த அரசு இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறதே தவிர நடவடிக்கைகள் எடுக்காமல் இல்லை.

அதுமட்டுமல்ல. இன்றையதினம் இன்னும் ஒரு கருத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் ஒரு மூன்று நான்கு திங்கள்களுக்கு முன்னால் கொஞ்சம் அரிசி விலை உயர்ந்திருந்தது என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. இயற்கை பொய்த்ததால், வறட்சி காரணமாக அரிசியின் விலை உயர்ந்து இருந்தது. ஆனால் குறுவை சாகுபடி ஆனதற்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டில் மற்ற மாநிலங்களைவிட, காங்கிரஸ் கட்சி ஆளுகிற மாநிலங்களைவிட, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆளுகின்ற கேரளாவைவிட விலை குறைந்திருக்கிறது என்பதற்கு நான் ஒரு புள்ளிவிவரத்தைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக அதாவது ஹம்சா என்ற வகை 10-10-1988-ல் 447 ரூபாய் ஒரு குவிண்டாலுக்கு என்று விற்பது இங்கே கடந்த ஆண்டு இப்போது 9-10-1989 முதல் 429 ரூபாய்க்கு விற்பதுக்கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் தஞ்சைத் தாலுகாவில் 380 ரூபாய் அளவுக்கு அங்கே அரிசியினுடைய விலை குறைந்திருக்கிறது. ஆனால் கர்நாடகாவில் 670 ரூபாய் கடந்த ஆண்டு விற்பதற்கு மாறாக இப்போது ஒரு குவிண்டால் 675 ரூபாய்க்கு விற்பதுக்கொண்டிருக்கிறது. கேரளாவில் கடந்த ஆண்டு 465 ரூபாய்க்கு விற்பதற்கு மாறாக இப்போது 520 ரூபாய்க்கு விற்பதுக்கொண்டிருக்கிறது. மகாராஷ்டிராவில் 480 ரூபாய் என்று கடந்த ஆண்டு விற்பதற்கு மாறாக 560 ரூபாய்க்கு இப்போது விற்பதுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆக விலைவாசிகளை எடுத்துக்கொண்டால்கூட இன்றையதினம் தமிழ்நாட்டில் அரிசியின் விலையும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரங்களை இங்கே நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இந்த விலைவாசி ஏற்றம் தி.மு.க. ஆட்சி வந்த 8 மாதங்களிலே ஏற்பட்டிருப்பது போன்று ஒரு மாயையை தமிழ்நாட்டில் சிலர் உருவாக்கிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1989 நவம்பர் 1]

அவர்களுக்கு நான் சொல்கிறேன், மத்திய அரசு கொடுத்திருக்கின்ற புள்ளிவிவரத்திலிருந்து நான் சொல்கிறேன். 1985-ல் இருந்து 1989 வரை எந்த அளவுக்கு அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது என்று கேட்டால் 40 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் அல்ல, அகில இந்திய அளவில் உயர்ந்திருக்கிறது. கோதுமையின் விலை 28 சதவீதம் உயர்ந்து இருக்கிறது. வனஸ்பதியின் விலை 70 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது. சர்க்கரை 51 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது. காய்கறி 97 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது. அச்சமும் காகிதங்களின் விலை 87 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது. துணிமணிகள் 35 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது. பருப்பு வகைகள் 46 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது. பாவன் விலை 52 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது. அகில இந்திய அளவிலே இந்த உயர்வுகள் இருக்கிறதே தவிர தமிழ்நாட்டில் இந்த விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறதா என்று கேட்டால் நிச்சயமாக இல்லை.

இன்னும் சொல்கிறேன். ஏன் இப்படி விலைவாசி உயர்கிறது? ஏதோ மாநில அரசினுடைய கொள்கையினால் அல்ல என்பதை பத்திரிகையிலே இப்போதுகூட 14 ரூபாய்க்கு பம்பாயில் சர்க்கரை விற்பதாக செய்தி வந்திருக்கிறது. இந்து பத்திரிகையில் கடந்த மாதம் 23 ஆம் தேதி ஒரு தலையங்கம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

“..... The Planners and the Central Government and, of course the consumers thought there would be a pronounced deceleration in the inflation rate as a result of the smart recovery that agricultural production had made in 1988-89, followed by a further rise in output in 1989-90. Such calculations have gone away because of wrongly conceived policies and a sharp increase in the consumption of various products at home and abroad”.

இன்னும் சொல்ல வேண்டுமென்றால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டுவருகிறேன். அதே இந்துப் பத்திரிகை கடந்த மாதம் 6-ம் தேதி ஒரு தலையங்கம் எழுதி இருக்கிறது. அரிசி, சர்க்கரை, எண்ணெய் ஆகியவற்றின் விலை உயர்வுக்கு மத்திய அரசுதான் காரணம் என்று எழுதுகிற அந்தத் தலையங்கத்தில் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். சமையல் எண்ணெயினுடைய விலை நம்ப முடியாத அளவுக்கு அதிகமாக இருக்கிறது; நம்ப முடியாது என்றால் உற்பத்தி உச்ச அளவை எட்டியிருப்பதாக நுகர்வோர் காதில்

1989 நவம்பர் 1] [திரு. ஹர்காடு நர். வீராசாமி]

அடிக்கடி கூறப்பட்டு வந்தது ; அண்மையில் சர்க்கரை விலை பூதாகரமாக உயர்ந்து தேயிலை விலையும் உயர்ந்து வருகிறது.

(11-35)

சமையல் எண்ணெயைப் பொறுத்தவரையில் எப்போதுமே பற்றாக்குறை இருந்துவரும் பொருள் அது. எண்ணெய் வித்துக்கள் விளைச்சல் அதிகரிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டதல்லவா. அந்த எதிர்பார்ப்பு கைகூட அதன் பயனாய் விலைவாசி குறைகிறதா என்பதைக் கண்டறிவதற்குக் கூட காத்திராமலும் எண்ணெய் இறக்குமதிகள் குறைக்கப்பட்டது தான் இதற்குக் காரணம். நிலைமையை மதிப்பிட்டு அறிவதற்கு வேண்டிய விவேகமும் இல்லாமல் போனது காரணமா அல்லது அளவுக்குமீறி அவசரப்பட்டது காரணமா அல்லது மார்க்கெட் நிலவரத்தை ஆட்டிப் படைக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வம் காரணமா? இதற்கு முன்னர் எப்போதுமே கண்டிராத அளவுக்கு இப்போது எண்ணெய் விலை உச்ச அளவுக்கு எறியிருக்கிறது என்றால் அரசியல் வர்த்தக அமைப்புகள் எண்ணெய் வித்துக்களையும், எண்ணெயையும் கொள்முதல் செய்யும் விஷயத்தில் தவறான அணுகுமுறைகளை வகுத்துக்கொண்டு செயல்பட்டிருப்பது தான், அதற்கு பெரிதும் துணை புரிந்திருக்கிறது என்பது தான் உண்மையாகும். சன்ன ரக உணவுத் தானியங்கள், சமையல் எண்ணெய்கள், சர்க்கரை ஆகியவற்றை அதிகம் டைக்க வேண்டுமென்று மாநில அரசுகள்—இங்கே தான் முக்கியம்—கூக்குரல் இடத் தொடங்கிய பிறகு மத்திய உணவு மற்றும் சிவில் சப்ளைஸ் இலாகா விழித்துக் கொண்டது, அதுவரை பரிகார நடவடிக்கை எதையும் எடுக்கவில்லை. நாடாளுமன்ற தேர்தல் வருவதற்கு ஒருசில வாரங்களுக்கு முன்னால் இந்த அக்கியாவசிய பொருள்களின் விலையை குறைக்கும் பணியை மத்திய அரசு எப்படி செய்து முடிக்கப் போகிறது என்று தெரியவில்லை. சர்க்கரையையும், சமையல் எண்ணெயையும் அவசர அவசரமாக இறக்குமதி செய்வதற்கான முயற்சிகளில் அது இப்போதுதான் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இவை எல்லாம் அரை குறை மனதுடன் மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகள் ஆகும். எதிர் பார்க்கப்படுவதில் பாதி பலன் கூட கிடைக்காது. விவசாய உற்பத்தியும், தொழில் உற்பத்தியும் வகிகரித்து வரும் ஒரு அரசா தாரண நிலைமையைக் காண நேரிடுகிறது. நாட்டுக்குள் பண்டங் கள் உபயோகிப்பது அதிகரித்துவிட்டதா? ஏற்றுமதிகள் ஏதோ

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1989 நவம்பர் 1]

பிரமாதமாக அதிகரித்திருப்பதாக செல்லாப்படுகிறதே, அதனால் சில பொருள்கள் விஷயத்தில் பற்றாக்குறையும் விலைவாசி அமைப்பில் கோணல்களும் ஏற்பட்டிருக்கிறதா உணவு தானிய உற்பத்தி, ரொக்க மகசூல்கள், உற்பத்தி ஆகியவை பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் நம்ப தகுந்தவைதானா? மத்திய அரசு திட்டவட்டமாக பதில் அளித்து ஆக வேண்டிய முக்கியமான சில கேள்விகள் தான் இவை. அப்போதுதான் நாட்டின் பொருளாதாரம் எந்த திசையில் செலுத்தப்படுகிறது என்பதை பொதுமக்கள் தெரிந்து கொள்ள முடியும். ஆக, இப்படிப்பட்ட ஒரு தலையங்கத்தை 'இந்து' பத்திரிகை எழுதுகிறது என்று சொன்னால் இந்த விலை ஏற்றத்திற்குக் காரணம் யார் என்று நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் என்னுடைய விளக்கத்திற்கு பிறகு அவையை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு ஒன்றை மட்டும் இங்கே நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடந்த பல ஆண்டுகளில் தமிழ்நாட்டிலே விலைவாசி ஏறுகின்ற நேரத்தில் எல்லாம் அதைக் கண்டித்து பலமுறை சிறை சென்ற மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராகவும், அமைச்சர்களில் சிலரும் சிறை சென்றவர்களாக இருக்கின்ற காரணத்தாலும் இந்த ஆட்சியில் நிச்சயமாக விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவோம், விலைவாசி அதிகரிக்க அனுமதிக்க மாட்டோம் என்பதையும் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சரின் விரிவான விளக்கத்திற்கு பின் அவையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்கத் தேவையில்லை என்பதால் இதற்கு இசைவு மறுக்கப்படுகிறது.

3. தகவல் கோரல்.

(அ) மோகனூர் சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர் பிரச்சினை.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கரையைப் பற்றியும் அதனுடைய விலையைப் பற்றியும் இங்கே மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது நான் மோகனூர் சர்க்கரை ஆலையைப் பற்றி சர்க்காருக்கு நினைவுப்படுத்துகின்ற வகையில் வேண்டுகோளாக